

[5th May 1954]

VI.—GOVERNMENT BILLS.

THE MADRAS SUPPRESSION OF IMMORAL TRAFFIC (AMENDMENT)
BILL, 1954 (L.C. BILL NO. 6^a OF 1954).

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir,
I move—

‘ That the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 6 of 1954), as passed by the Council, be taken into consideration.’

“ In doing so, I may tell this House that the Madras Suppression of Immoral Traffic Act, 1930, deals with the suppression of brothels and of traffic in women and girls. As certain defects were noticed in the working of this Act, the Government appointed in 1950 a Committee consisting of the Commissioner of Police, Madras, the Chief Inspector of Certified Schools and Vigilance Service, Madras, the Vigilance Officer, Sri T. Viswanatham, Sri R. R. Dalavai, Srimathi A. V. Kuttimalu Amma and Srimathi Mary Clubwala Jadhav, to examine the existing provisions of the Madras Suppression of Immoral Traffic Act with a view to remove any defects found in its working and to suggest suitable amendments, to examine whether the Act needs amendment on the lines of the Bombay Suppression of Prostitution (Amendment) Act, 1948, or otherwise and to make recommendations germane to the above. The Committee submitted in all 30 amendments to the Madras Suppression of Immoral Traffic Act, 1930. These amendments were examined with reference to the existing provisions of the Act. Since the proposed amendments constitute vital changes, they were given the most careful consideration by the Government and the amendment to this important Act which is designed against a social vice has been, if I may so submit, drafted with great care. The Government have finally decided to introduce the Bill for amending the Act in certain respects.

“ Clause 2 of the Bill amends section 6 so as to make the manner in which the inquiry under that section should be conducted clear, comprehensive and self-contained.

“ Clause 3 amplifies section 9 so as to penalize any person who aids any woman or girl in the business of prostitution. A new sub-section has also been added to section 9 specifying the places where an offence under the section can be inquired into or tried.

“ Clause 4 adds a new sub-section to section 11 so as to specify the place where an offence under the section can be inquired into or tried.

“ Clause 5 seeks to bring within the scope of clause (1) of section 12 other forms of solicitation for the purposes of prostitution.

5th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

"I am sure hon. Members will support this Bill and in making this appeal, I may inform the hon. Members that a comprehensive Bill with reference to this subject is now pending before the Central Government and, I think, before the Parliament also. Therefore, whatever changes we are making now are with reference to the proper working of the existing Act. So, I do not claim that by this amendment we are tackling the entire problem. We are only trying to make the working of the existing Act a little easier. If this measure is approached from that point of view, I am sure many of the amendments of which notice has been given will become unnecessary. I shall deal with those amendments when they are moved. Now, I request that the Bill may be taken into consideration."

ANNOUNCEMENT *re* HOURS OF SITTING OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER :—"Before we proceed with the debate on the Bill, I wish to announce to the House that from to-morrow onwards the House will sit from 8 a.m. to 12-30 p.m."

THE MADRAS SUPPRESSION OF IMMORAL TRAFFIC (AMENDMENT)
BILL, 1954 (L.C. BILL NO. 6 OF 1954)—*cont.*

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

"That the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 6 of 1954), as passed by the Council, be taken into consideration."

SRI S. RAMALINGAM :—"Sir, I move—

"That the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 6 of 1954), as passed by the Council, be referred to a Select Committee."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

"That the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 6 of 1954), as passed by the Council, be referred to a Select Committee."

The motion as well as the amendment are before the House for discussion."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை . . ."

MR. SPEAKER :—"விவாதத்திற்கு பிறகு தான் ஓட்டுக்கு விடப்படும்."

"Only after the debate, I can put the motion to the vote of the House."

[5th May 1954]

12-30
p.m.

* SRI P. JEEVANANDAM :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவை முன்னால் கனம் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்களால் பிரேரிக்கப் பட்டு, சபை முன் வைக்கப் பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவைப் பற்றி சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“ஏற்கெனவே, 1930-ம் வருஷத்தில் சென்னை விபசாரத்தைச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, இந்த வருஷம் வரையில் அந்தச் சட்டம் அமுலில் இருந்துவருகிறது. 1930-ம் வருஷத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்தச் சட்டம் அன்னிய ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டில் ஆட்சி செலுத்திய காலத்திலும் அமுலில் இருந்து வந்திருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால், காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்த பிறகும் இந்தச் சட்டம் அமுல் நடத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால், அதாவது 1950-வது வருஷத்தில் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, இந்தச் சட்டமானது எப்படி அமுலில் நடந்துவந்திருக்கிறது என்பதைப் பரிசீலனை செய்து, மேற்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தைத் திறமையாக நடத்துவதற்கு யோசனை என்ன என்பதற்கு ரிபோர்ட் சமர்ப்பிக்கும்படி சொன்னார்கள். அந்த ரிபோர்ட்டும் வந்திருக்கிறது. அதையும் வைத்துக்கொண்டு, இப்பொழுது அந்தச் சட்டத்திற்குச் சில மாறுதல்களைச் செய்ய திருத்த மசோதா ஒன்றை இந்தச் சபை முன் வைத்திருக்கிறார்கள்.

“1930-ம் வருஷத்திய சட்டத்தை இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களுடன் நாம் பரிசீலனை பண்ணுகிறபோது, ஜனநாயக சகாப்தத்தில் நாம் இருக்கிறோம். நம்முடைய நாட்டில் ஜனநாயகம் நிலவியிருக்கிறது; ஜனநாயகக் குடியரசுச் சட்டம் இருக்கிறது. இதை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, நாம் இந்தத் திருத்த மசோதாவைப் பார்க்கவேண்டுமென்று முதன் முதலில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த மசோதாவை நாம் ஜனநாயகப் பார்வையோடு பார்க்கவேண்டும். ஏனென்றால், இந்த மசோதாவானது விபசாரத்தைத் தடை செய்வது சம்பந்தமாக இருக்கிறது. இது நம்முடைய நாட்டில் மட்டுமல்ல; உலக முழுவதும் விபசாரமானது சமுதாயக் கேடுகளில் பெரிய கேடாக இருந்துவருகிறது; இந்த விஷயமானது பஞ்ச மகா பாதகத்தில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறதென்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்படிப்பட்ட விபசாரத்தைத் தடை செய்வதற்கு இப்பொழுது சர்க்கார் இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து திறமையாகத் தடைசெய்ய உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். விபசாரத்தை சமுதாயப் பிரச்சினை என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். நம் நாட்டைப்பற்றியவரை விபசாரம் ஒழியவேண்டும் என்பதிலும் விபசாரம் என்பது வெறுப்பை உண்டாக்கக்கூடியது என்பதிலும் ஆட்சேபணை கிடையாது. பெண்களுடைய புனிதமான தன்மைக்கு, பெண்களுடைய ஒழுக்கத்தின் உயர்வுக்கு நம் நாடு சிறந்து விளங்குகிறது. கண்ணகி தன்னுடைய மாசற்ற தன்மையினால், மாசற்ற கற்புடையவரால் கொடுங்கோல் ஆட்சியை எரித்தான், மதுரைமா நகரையே எரித்தான் என்பதைப் படித்திருக்கிறோம். கண்ணகியைத் தமிழ்த் தெய்வம் என்று தொழுகிறார்கள் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. இது தமிழ்நாட்டையப் பண்பாடு. இந்தியா தேசத்தின் பண்பாட்டை, பாரதப் பண்பாட்டை எடுத்துக் கொண்டாட்கூட, அங்கே தெய்வமாக வணங்கப்பட்டு, பெண்களுக்கெல்லாம் எடுத்துக்காட்டாக சீதை விளங்கினாள் என்பதையும் - படித்திருக்கிறோம். தன்னுடைய கற்புத் தன்மையை எரி நெருப்பிலிருந்து எழுந்து வந்ததின்மூலம் சீதை நிரூபித்திருக்கிறாள். அந்தக் காலத்தில் அவ்விளவு புனிதத்தன்மை வாய்ந்தவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக சீதை விளங்கியதாக அறிகிறோம். ஆணும், பெண்ணும் குடும்ப வாழ்க்கையில் உறுதியாக, புனிதத் தன்மையுடன் இருந்துவருவது பாராட்டப்பட்டு வந்திருக்கிறது. குக்கிராமங்களிலும், பட்டிதொட்டிகளில் பாராட்டப்பட்டு வந்திருக்கிறது. எனவே, உணர்ச்சி ரீதியாக ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக புனிதமான வாழ்க்கை வாழவேண்டும் என்று கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. விபசாரம் இல்லாத வாழ்க்கை வாழவேண்டும் என்கிற எண்ணம் நம்முடைய நாட்டில் இருந்துவந்திருக்கிறது.

5th May 1954]

[Sri P. Jeevanandam]

“கற்புடைய மங்கையர்கள் பெய்யெனச் சொல்லின் மழை பெய்யும் என்று திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். பிறனில்விழையாமை, பெண் வழிச்சேறல், வரைவின்மகளிர் என்ற மூன்று அதிகாரங்களில் திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கும் விஷயங்களையெல்லாம் நாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். வரைவின்மகளிர் என்ற அதிகாரத்தில் ‘அன்பின் விழையார் பொருள் விழையும் ஆய் தொடியர்’ என்று கூறுகிறார். ‘பொருட் பெண்டிர், மாயப் பெண்டிர், பண்பின் மகளிர், இருமனப் பெண்டிர்’ என்று இப்படியாகப் பல பாட்டுகளில் கூறியிருக்கிறார். ஆகவே, திருவள்ளுவர் காலத்திலும்கூட இந்த ஒழுக்கக்கேடு சமுதாயத்தைப் பாதிக்காத வகையில் பல உயர்ந்த கருத்துக்கள் வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

“பிறனில்விழையாமை என்ற அதிகாரத்திலும் பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை ஆண்களுக்கு வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியிருக்கிறார். அடுத்தவன் மனைவியைப் பார்க்கக்கூடாது என்று எவ்வளவு சொல்ல வேண்டுமோ அவ்வளவும் சொல்லியிருக்கிறார், என்பதையும் இங்கே நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“இருமனப் பெண்டிரும், கள்ளு, கவறும் திரு நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு” என்று திருவள்ளுவர் ஒரு குறளில் குறிப்பிடும்போது, கன் குடித்தலையும், சூதாடுதலையும் போன்ற மகா பாதகங்களில் ஒன்றாக விபசாரத்தையும் சேர்த்திருக்கிறார். இந்தத் தீச்செயலை அடிப்படையிலேயே தீர்க்க முற்படவேண்டும். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினைய நாம் சமுதாயப் பிரச்சனையாகவே பார்க்கவேண்டும். அடிப்படையான மாற்றம் வந்தால்தான் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கமுடியும் என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும்.

“தசரதர் ஆட்சியில் ‘வேசையர் உள்ளம் ஒரு வழி ஓட’ செங்கோல் செலுத்தப்பட்டது என்று கம்பர் கூறியிருக்கிறார். திருவள்ளுவர், ‘இருமனப்பெண்டிர்’ என்று கூறும்போது கம்பர் ‘வேசையர் உள்ளம் ஒரு வழி ஓட’ என்று கூறுகிறார். அப்படிச் கூறுகிறபோது, சமுதாய நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதைக் கற்பனை செய்துபார்க்கவேண்டும்.

‘பெருந்தடங்கள் பிறை நூதலார்க்கெலாம்
பொருந்து கல்வியும் செல்வமும் பூத்தலால்
வருந்தி வந்தவர்க்கு ஈதலலும் வைகலும்
விருந்து மன்றி விளவனயாவையே’

என்று கம்பர் கூறுகிறார். பெண்களுக்கெல்லாம் கல்வியும், செல்வமும், வாழ்வில் பூத்து இருந்தால்தான் வாழ்க்கையிலே ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சரி சமமான வாழ்க்கை வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் தான், வாழ்க்கை வசதிகள் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம் கொடுத்தால் தான் வேசையர் உள்ளத்தை ஒரு வழி நிறுத்தி விபசாரத்தைத் தடுக்க முடியும் என்று பார்க்கமுடிகிறது.

‘காணுகின்ற காட்சியெலா மறைத்து வைத்துக்
கற்புக் கற்பென்றுலகோர் கதைக்கின்றாரே?’

என்று மகாகவி பாரதியார் நம்மைப் பார்த்து கேலி செய்வதுபோல் கூறியிருப்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

“இவைகளையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்து, இந்தத் திருத்தங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக உள்ள 1930-வது வருஷத்தில் சட்டத்தைச் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அப்பொழுது இவைகளையெல்லாம் கணக்கெடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. தரித்திரம்தான் விபசாரத்திற்குக் காரணம்; பொருந்தா மணந்தான் விபசாரத்திற்குக் காரணம்; இளமை மணம் விபசாரத்திற்குக் காரணம்; விரும்பாதவரை விரும்பும்படி நிர்ப்பந்தப் படுத்துவது விபசாரத்திற்குக் காரணம்; கருத்தொருமித்த காதலர் இருவரைச் சேர்ந்து வாழத் தடைசெய்வது விபசாரத்திற்குக் காரணம்;

[Sri P. Jeevanandam]

[5th May 1954]

சொத்தில் பெண்களுக்குப் பங்கு இல்லாதது விபசாரத்திற்குக் காரணம்; கல்யாணம் கார்த்திகளுக்கு அதிகப்படியாகச் செலவு செய்யக்கூடிய சென்ற கால பழக்க வழக்கங்கள் விபசாரத்திற்குக் காரணம்; ஆண்களுக்கு மாத் திரம் சொத்து உரிமை உண்டு என்றும், பெண்களுக்கு சொத்தில் பங்கு இல்லையென்றும் இருப்பதால், ஆண்களுக்குப் பெண்கள் சரிநிகர் சமானமாக இல்லை என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அத்தகைய பழைய அமைப்பிலிருந்து விபசாரத்தன்மை ஏற்படுகின்றது என்பதை ஆட்சியாளர் கருத்தில் வைத்துக்கொண்டால் சரித்திர பூர்வமாக விபசாரம் எவ்வளவு பயங்கரமான முறையில் வளர்ந்துவருகிறது என்பதைப் பார்க்க முடியும்.

“1950-வது வருஷத்தில் அதாவது சட்டம் இயற்றிய இருபது ஆண்டு களுக்குப் பின்னால் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியானது என்ன சொல்லியிருக்கிறதென்றால், விபசாரம் குறைய வில்லை என்று கூறியிருக்கிறது. 1930-ம் வருஷ சட்டத்திற்குப் பின்னால் 1950-ம் வருஷத்தில் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில், விபசாரம் குறையவில்லை என்று கூறுகிறது.

“அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் கூட, விபசாரத்தால் லிபிலிஸ், கொளோரியா போன்ற பயங்கரமான வியாதிகள் பெருகி வருகிறது என்று சர்ஜன்-ஜெனரல் சொல்லுகிறார். விபசாரமானது அங்கு கல்யாணமான வர்களைவிட, கல்யாணமாகாத இளம் பெண்களிடையே அதிகமாகப் பார்க்க முடிகிறது. அமெரிக்காவில் மட்டுமல்ல, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளில் இது பரவிக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, சட்டத்தைப் போட்ட பிறகும், இம்மாதிரி நோய்கள் வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றன; நோய்களைத் தீர்க்க முடியவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது, அவைகளுக்கு அடிப்படையான காரணங்களைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். ‘நோய் நாடி நோய் முதல் நாடி அது தணிக்கும் வாய் நாடி வாய்ப்பச் செயல்’ என்று திரு வள்ளுவர் கூறியபடி, நோய்களுக்கு மூலகாரணங்களைக் கண்டுபிடித்து, அவைகளைப் போக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால் நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்பவர்களாக ஆவோமே யொழிய, இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்தவர்களாகச் சொல்லமுடியாது. ஏதோ விபசாரத்தைத் தடுக்க சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறோம் என்று பிரமாதமாகச் சொல்லிக் கொள்ளலாமே தவிர, அந்தச் சட்டமானது உண்மையாகவே மக்களுக்கு நன்மை செய்ததாகச் சொல்லமுடியாது. இந்தச் சட்டமானது மேல் பூச்சுச் சட்டமாகத்தான் இருக்கும். ‘தலைவலியைப் போக்குவதற்காக ஒரு தைத்தை ஒரு வைத்தியர் கொடுத்தார், வயிற்று வலி ஏற்பட்டது. பிறகு வயிற்று வலிக்கு பல்பம் கொடுத்தார். பிறகு கண் நோய் ஏற்பட்டது, அதற்கு வேறு மருந்து கொடுக்க வேண்டி ஏற்பட்டு விட்டது என்று ஒரு கதை. நோய்க்கு அடிப்படையாகக் காரணமாக உள்ளவைகளைப் போக்காமல், இந்தப் பிரச்சினையை அணுகினால் கண் துடைப்பு வேலையாகத்தான் இருக்கும். அந்த முறையில்தான் 1930-வது வருஷத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டமானது இருபது வருஷ காலத்திற்கும் மேலாக அமுலில் இருந்தும், இந்தப் பிரச்சினை சரியான முறையில் தீர்க்கப்பட்டதாகக் கூறமுடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டியின் ரிபோர்ட் கையில் இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியானது பல இடங்களுக்குச்சென்று விசாரணை செய்திருக்கிறது. கோயமுத்தூர், திருச்சி, விஜயவாடா, கோழிக்கோடு போன்ற முக்கியமான இடங்களுக்குச் சென்று விசாரணை செய்திருக்கிறது. பிரதம மாகாண மாஜிஸ்த்ரேட், உஷார் கமிட்டி பிரதிநிதி, மாதர் நல இலாகாவைச் சேர்ந்தவர், மாதர்களில் மிகச்சிறந்த சமூக சேவை செய்யக்கூடிய டாக்டர் முத்துலக்ஷ்மி ரெட்டி, டாக்டர் ஆர். வி. ராஜன் இவர்களிடம் விசாரித்திருக்கிறார்கள். பல இடங்களுக்கு நேரில் சென்று, உத்தியோகஸ்தர்களையும், உத்தியோகப் பற்றற்ற வர்களையும், இன்னும் மற்றவர்களையும் விசாரணை செய்து, அவர்கள் முடியவான சில அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறுவது என்ன? ‘இந்தச் சட்டம் 1930-வது வருஷத்தில் இயற்றப் பட்டபோதே இதில் பல ஓட்டங்கள் இருந்திருக்கின்றன’ என்பதுதான். அதைத் தீர்ப்பதற்காகத்தான் இப்போழுது திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்க

5th May 1954] [Sri P. Jeevanandam]

கின்றன. இதை சமூகப்பிரச்சனையாகப் பார்க்கவில்லை; நிர்வாகப் பிரச்சனையாகத்தான் பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியினுடைய சிபாரிசுகளின் பேரில்தான் இப்போழுது சர்க்கார் திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள் என்பது ஒட்டுப்பிளாஸ்திரி போடுவதுபோலவும், டிங்சர் தடவுவது போலவும் இருக்கிறது. அந்தச்சட்டத்தில் ஏழு முக்கியமான குறைபாடுகள் இருப்பதாகக் கமிட்டியார் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்: அவைகளாவன,

(1) பெண்களைக் கொண்டு விபசாரம் நடத்துகிறவர்களை அப்புறப் படுத்துவதற்கு ஏற்கெனவேயுள்ள சட்டத்தில் இடமில்லை;

(2) 'Habitual, promiscuous' என்ற சொற்கள் இருப்பதால், வழக்கமானது என்றும், ஆராதாரத்தனமாக முறையில் ஈடுபடுவது என்று இருப்பதால் இது நிர்ணயிக்கக்கூடிய முறையில் இல்லாமல் இருப்பதால் குற்றவாளிகளைச் சரிவர கண்டுபிடிக்கமுடியாத சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன;

(3) வண்டி, வாகனங்களில் விபசாரம் நடப்பதைத் தடுக்க சட்டத்தில் இடமில்லை;

(4) ஒரு தடவை குற்றம் செய்தால் இரண்டு வருஷ சிறை தண்டனை அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்படலாம் என்று இருக்கிறது. ஒரு தடவை குற்றம் செய்தால் தண்டனை, மேலும் குற்றம் செய்தால் அதிகத் தண்டனை என்று கடுமையாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அந்தச் சட்டத்தில் வசதி இல்லை;

(5) விபசாரத்திற்கு பல விதத்தில் தூண்டப்படுவதைத் தடுக்கும்படியான அம்சம் சட்டத்தில் கிடையாது.

(6) மோசமான சாட்சியங்களைத் தடுப்பதற்கு அதில் வழி இல்லை. வேலிக்கு ஒணன் சாட்சி என்ற முறையில் குற்றவாளிகள் தப்பித்துக் கொள்ள சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது.

(7) இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய போலீஸ் சக்தி பல பல துறைகளில் ஈடுபட்டிருப்பதால், இந்தப் போலீசை வைத்துக்கொண்டு விபசார தடைச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமல் நடத்த முடியவில்லை. அப்படி நடத்த வேண்டுமென்றால், அதற்குத் தனியாக தனிப்பட்ட ஒரு இலாகா இருக்க வேண்டும். அதற்கெனத் தனி போலீஸ் Force இருக்கவேண்டும். பெண்களைக் கொண்டதாக அந்தப் போலீஸ் படை இருக்கலாம். திருவாங்கூர், பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற இடங்களில் இருப்பதைப்போல, இங்கும் பெண் போலீசை வைத்து, இந்தச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமல் நடத்த முயற்சிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

“வாக்குமூலம் கொடுப்பது சம்பந்தமாக பழைய சட்டத்தில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்றும், அதற்கும் சில யோசனைகளை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெண் போலீசை கட்டாயம் வைத்தே தீரவேண்டுமென்று அவர்கள் முக்கியமாக வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

“கடைசியாக அவர்கள் சொல்லும்போது, விபசாரத்தைத் தடுப்பதற்கு மக்களெல்லாம் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதற்கும் சில யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன யோசனைகளென்ன வென்றால்; 18 வயதிற்குப்பட்டவர்கள் விபசார விடுதியில் இருந்தால், போலீஸ்காரர்கள் அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டுவந்து கோர்ட்டில் நிறுத்தவேண்டும். மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரித்து 18 வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் என்று இருந்தால் அவர்களை ரெஸ்க்யூ ஹோமுக்கு அனுப்ப வேண்டும். 21 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களை ஒன்றும் செய்யமுடியாது. இஷ்டம்போல் பிரயாணம் நடத்தலாம். சட்டத்திலே ஒன்றும் இல்லை. 21 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களை ஒன்றும் செய்யமுடியாது. சின்னஞ்சிறு திருத்தங்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[Sri P. Jeevanandam]

[5th May 1954]

“இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நாம் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகளை நாம் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் செய்யவேண்டியதை நாம் செய்யவேண்டும். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த மசோதாவைப் பிரேரித்து, திருத்தங்கள் அவசியமில்லை; இந்திய சர்க்கார் ஆவன செய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் செய்யும்போது செய்யட்டும். இந்தச் சபையினுடைய அபிப்பிராயத்தை நாம் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திவிடவேண்டும். மக்களுக்குப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் நம்முடைய அனுபவத்திலிருந்து நாம் தெரிந்துகொண்டதை நாம் தெரியப்படுத்தவேண்டும். கமிட்டியாரினுடைய அபிப்பிராயத்தையும், அவர்களுடைய யோசனைகளையும் நம் முன்னால் வைத்துக் கொண்டு, அதன் பேரில் நம்முடைய அபிப்பிராயத்தையும் தெரிவித்து, மத்திய சர்க்காரையும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, மத்திய சர்க்காரும் இந்தச் சட்டத்தைத் திறம்பட நடத்தி இன்னும் எவ்வளவு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவையும் செய்து, மக்களுக்கு எவ்வளவு அனுசூலமாக இந்தச் சட்டத்தைச் செய்யமுடியுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்து, நம் சகோதரிகள் இம்மாதிரி பாதகமான காரியங்களில் ஈடுபடுவதைத் தடுத்த, அப்படி ஈடுபடுவர்களை மீட்பதற்கான முறையில் நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் சட்ட மூலமாக ஆவன செய்யவேண்டும். நமக்கு அப்பாவிருக்கக்கூடிய மத்திய சர்க்காருக்கு நம்முடைய யோசனைகளை நாம் ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொல்லிவிட வேண்டும். யதார்த்த நிலைமையை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்திவிடவேண்டும். அப்படிச் கூறும்போது, இன்னொரு உண்மையையும் நாம் பார்க்கவேண்டும்.

12-48
p.m.

“இந்தியா மிகப் பெரிய நாடு. இந்தியாவைப்போல சீனாவும் மிகப் பெரிய நாடு. இந்தியாவும் கிழக்கில் உள்ளது, சீனாவும் கிழக்கில் உள்ளது. இந்தியாவுக்கும் தொன்மையான நாகரீகம் பழக்கவழக்கங்கள் உண்டு சீனாவுக்கும் தொன்மையான பழக்க வழக்கங்கள் உண்டு. சீனாவிலும் விபசாரம் தலைவிதித்து தாண்டலம் ஆடியது. இங்கும் அதே மாதிரியான நிலைமை இருந்து வருகிறது. அங்கு சட்டத்தின் மூலம் மிகத்திறமையாக விபசாரத்தைத் தடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கும்போது நம்முன் வந்திருக்கும் மசோதா யானேப்படிக்கு சோளப்பொரியிருவதைப்போல தான் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் இன்று 10 ஆயிரக்கணக்கான உத்தம்பெண்கள் வறுமையின் கொடுமையால் தங்கள் உடம்பை—நினைத்தாலும் வெறுக்கத்தக்கதாகவும், பயங்கரமாகவும் இருக்கிறது—இப்படிப்பட்ட கேடுகெட்ட நிலைக்கு ஈடுபடுத்துகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொணர்வர விரும்புகிறேன். சீனாவில் திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு இன்னும் நம்முடைய நாட்டில் எவ்வளவு கவனிக்க முடியும் என்பதற்காக உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொணர்வர விரும்புகிறேன். இன்றைய நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் கொடிய பழக்க வழக்கங்கள் இருந்து வருகின்றன. இது பழைய எதேச்சாதிகாரத் தன்மையில் நடந்துவருகிறது. ஆண்கள் உயர்த்துவதாகவும் பெண்களை அடிமைப்படுத்தும் முறையிலும் குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதை மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

‘The arbitrary and compulsory feudal marriage system which is based on the superiority of man over woman and which ignores the children's interests shall be abolished.’

இதை நாமும் சிபார்சு செய்யலாம். முடிந்தால் அமுலுக்குக் கொண்டு வரலாம்.

‘The New Democratic marriage system which is based on free choice of partners on monogamy, on equal rights for both sexes, and on protection of the lawful interests of women and children shall be put into effect.’

என்றெல்லாம் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு நகரங்களிலும் அனேகமாக தெருத்தெருவாக இருந்த விபசார வீடுகள் இப்பொழுது மறைந்திருப்பதாக திருமதி விஜயலட்சுமியைப்போன்ற தேசியத் தலை

5th May 1954]

[Sri P. Jeevanandam]

வர்கள் நேரில் கண்டு வந்து சொல்கிறார்கள். ஆனால் உலகத்தோடு ஒத்திருப்பார்க்கும்போது நம்முடைய பழைய சட்டம் யானைப்போக்கு சோளப் பொரிப்போலிருக்கிறது. இந்த மசோதாவோ சோளப்பொரிதானும் இல்லை.”

MR. SPEAKER :—“ The House will rise for lunch at 1 o'clock and not at 1-30 p.m. and will reassemble after lunch at 2-30 p.m. The half-hour debate will be taken up at 4-30 p.m. and not at 5 p.m.”

* SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN:—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மதராஸ் விபசாரத்தடை சட்டத்திற்கு சில திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறதை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று வந்திருக்கும் பிரேரணையை நான் எதிர்த்தேன். இது ஒரு ஆச்சரியமாக இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். இது பற்றி என்னுடைய கருத்தைக்கூற விரும்புகிறேன். கடந்த 24 வருஷங்களாக இந்தச் சட்டம் அமுல் செய்யப்பட்டும், அதிலே நாம் எடுத்துக்கொண்ட கஷ்ட நஷ்டங்கள், அது இன்னும் எவ்வளவு தூரம் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்பதையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். என்றாலும் இப்பொழுது வந்தள்ள திருத்தம் ஒடிசலுக்கு ஒட்டு போடுவது போலத்தான் என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இந்திய சட்டசபையில் ஒரு விரிவான சட்டம் வரப்போகிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதே, அந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டு பில்லாக வரும்போது அதற்கு மேல் நம்முடைய நாட்டுக்கு என்னென்ன சேர்க்கவேண்டும், குறைக்கவேண்டும், எந்தெந்தப் பழக்க வழக்கங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், எந்தெந்த முறையில் சீர்திருத்தினால் பூரணமாக விபசாரத்தை விலக்க வழி செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம். அப்போது கொண்டுவருவதே உசிதமானது என்றும் எனக்குத் தோன்றுகிறது. அப்பொழுதுதான் நாம் முக்கியமாக பெண்களுக்கு நல்ல முறையில் இந்த விஷயத்தில் சீர்திருத்தங்கள் செய்யமுடியும். அதிலும் இளம் பெண்களுக்கு சீர்திருத்தம் செய்வதில் எனக்கு மிகவும் அக்கறை உண்டு. இதற்காக நான் இளம் வயதிலிருந்தே ஓரளவு பாடுபட்டு வருகிறேன். ஆகவே இந்திய சட்ட சபையில் மசோதா வருவ்வரை பொறுத்திருந்து, அதற்குப் பின்னர் மசோதா நன்கு ஆலோசித்து நல்ல முடிவுக்கு வரலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே இந்த சில திருத்தங்களுக்காக இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-51
p.m.

* SRI A. RATNAM.—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விபசாரத் தடை சட்ட மசோதா 1930-ம் ஆண்டிலே அமுல் நடந்தாலும் கூட, 24 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்தத் திருத்தத்தை இன்று அமைச்சர் கொணடுவருவதன் காரணம், மத்திய அரசாங்கத்தில் இந்தச் சட்டத்தை பற்றி விவாதிக்குமுன், இச்சட்டத்தைத் திருத்தி அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று சபை அங்கத்தினர்களுக்குச் சொன்னார். காங்கிரஸ் கட்சியில் திருமதி செளந்திரம் அம்மாள் அவர்கள் பேசும்போது விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். ஆகையால் நேரமில்லாத காரணத்தால், சுருக்கமாகப் பேசி முடிக்கிறேன். இந்த திருத்த மசோதாவில் என்ன இருக்கிறது? பட்டேபேப பெண்கள், கல்வி வளர்ச்சியுள்ளவர்கள், இன்னும் பொது வேலையில், சமூக சேவையில் ஈடுபடுவோர் விபசாரத்தில் ஈடுபட்டால் அவர்களுக்குத் தடைவிதிக்க இந்த மசோதாவில் திருத்தங்கள் இல்லை. பணக் காரர்கள் அல்லது மிட்டாதாரர்கள், ரெஸ்டாரெண்டுகளில் அல்லது ஓட்டல் களில் நடத்தும் விபசாரத்தைத் தடுக்க இந்த மசோதாவில் திருத்தங்கள் இல்லை. ஆனால் தெருவிலே, சேரிகளிலே, குப்பங்களிலே உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களை, குறிப்பாக ஏழைகளை இந்தச் சட்டம் பாதிக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் விபசாரம் தடை செய்யப்படாமல், ஏழை மக்கள் வீணாகத் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள்; சிறைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அதிகாரமும், ஆதிக்கமும் செய்து கொண்டிருக்கும், சதா விபசாரத்திலே மூழ்கிக்கொண்டிருப்பதை கலை

12-53
p.m.

[Sri A. Ratnam]

[5th May 1954]

யாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் கல்வி வளர்ச்சி அடைந்தோர், பட்டதாரிகள், பணக்காரர்கள் போன்றோரைத் திருத்துவதற்கோ, தண்டிப்பதற்கோ இந்தச் சட்டத்திலே ஒன்றுமில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தக் குறையை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்வதற்கும், திருத்துவதற்காகவுமே நான் இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஆலோசனைக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். அதே நேரத்திலே பல தாய்மார்கள், வீணை விபசார குற்றம் சாட்டிப், நிரபராதிகளில் பலர் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். அதாவது விபசாரத்தின் பெயரால் குற்றத்தைச் சாட்டி, அதே நேரத்தில் போலீஸ் கான்ஸ்டபிள், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள், மற்றுமுள்ள போலீஸ் அதிகாரிகள் விபசாரத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். இதை யெல்லாம் திருத்துவதற்கு இந்த மசோதாவில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. எனவே தான் இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்பதற்காக இந்தச் சட்டமானது ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுவது அவசியமாகிறது. குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தை இந்த சபைமுன்பு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்றையதில் நமது பிரதம மந்திரி ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சிதம்பரத்திற்கு வந்திருந்த காலத்திலே, சிதம்பரத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள நெய்வேலிக்கு சென்றிருந்தார்கள். அப்போது நானும் அங்கு சென்றிருந்தேன். அச்சமயம் நான் அங்கு ஒரு ஓட்டலில் தங்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. கடலூரில் உள்ள ஓட்டலில் தங்கினேன். நான் தங்கியிருந்த ஓட்டலில் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள் போன்ற பல போலீஸ் அதிகாரிகளும் தங்கியிருந்தார்கள். காலையில் நான் எழுந்திருந்து பார்த்தபோது, ஒவ்வொரு போலீஸ் அதிகாரியின் அறையிலும் ஒரு ஸ்திரீ இருக்கக்கண்டேன்.

எனவே இந்த மாதிரியான விபசாரம் இந்தக் காலத்திலே இன்னும் நடந்துகொண்டதான் வருகின்றது. இந்தச் சீர்திருத்தத்தை எல்லாம் யார் நடைமுறையில் அமுலுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமோ, பொதுமக்களிடத்திலே பரப்ப வேண்டுமோ அவர்களே இந்த மாதிரியான செயல்களைச் செய்தால் அவர்களையெல்லாம் தண்டிக்கவோ, சீர்திருத்தவோ இச்சட்டத்தில் திருத்தங்கள் இல்லை. இவையெல்லாம் ஏன் இந்தச் சட்டத்தில் அமல் செய்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று ஆட்சியிலுள்ள இந்த அரசாங்கத்தை சபையின் முன்பு கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பெண்கள் மட்டும் விபசாரி என்று பெயரிடப்பட்டு அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சிறைக் கூண்டிக்கு, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அல்லது கோர்ட்டுக்குப் போகும் தீர்ப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தரோ, மற்றவர்களோ தண்டனை அடைவதற்கு எத்தகைய அத்தியாவசியமும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஆகையால்தான் ஓரளவு சீர்திருத்தம் செய்ய பெண் போலீஸ்காரர்கள் அல்லது சமூக சேவை செய்யும் அதற்காகப் பயிற்சி பெற்ற மாதர்களேக் கொண்டு போலீஸ்காரர்களுடன் கூட அழைத்துச் செல்லவேண்டும். குறிப்பாக அப்பயிற்சி பெற்ற பெண்கள் இதர பெண்களுக்கு அவர்கள் கற்பைப்பற்றிய பெருமையை எடுத்துக்கூற வேண்டும். இம்மாதிரி நடைமுறையில் நமக்கு வேண்டுமென்கிற முறையில் இச்சட்டத்தை திருத்தி அமைத்து உருவாக்குவதற்காகத் தான் இப்போது இங்கு பல திருத்தங்கள் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தில் கொண்டுவரப்படுவதற்கு முன்பு, 24 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு திருத்தத்தை இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இம்மாதிரியான சமாதானம் கூறும் முறை செய்யப்படுகிறது என்றுதான் கருதுகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திலே நிறைவேறும் சட்டத்தை அல்லது திருத்தத்தை நிறைவேற்றப்படவேண்டுமானால், இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தோழர் ராமலிங்கம் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை நான் மனமார ஆதரிக்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER :— 'The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 pm.'

The House then rose for lunch.

5th May 1954]

(After lunch—2-30 p.m.)

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Mr. Speaker, I rise to support the amendment moved by hon. Member Sri Ramalingam suggesting that this Bill be referred to a Select Committee. Sir, the original Act was passed by the Legislature of this State in 1930 and it has taken 24 solid years for the Government to wake up and find out some lacunæ in the working of the Act. I am glad that at least now they have come forward with certain amendments.

“ I have very little experience in immoral traffic. But from what I have read about the Act, I would like to give certain suggestions to the Hon. Minister in charge of this Bill, if only he considers them as valuable. This immoral traffic has been in existence ever since the world was created by God. Legislators, administrators, and reformers have tried their best to suppress immoral traffic, but their efforts were in vain and ended in failure. The objects of the original Act are really laudable. But, in practice, it is as ineffective as the Prohibition enactment. Sir, Prohibition, though it is a very good moral measure which is expected to confer certain benefits on the people of the State, is not being properly worked either by the executive officers or by the people who are expected to obey the Act.

“ Firstly, let us consider under whose care the legislation that is now before us, is going to be left. The executive officers, i.e., the Police Officers, are expected to respect the law and enforce it to its logical consequences if they come across any brothel institutions. But, what strikes us most and what the common man reads out of the entire situation is that the very officers who are expected to enforce the various provisions of the enactment and safeguard the interests of the people are the real law-breakers. It has been my painful experience to have noted that in most cases, they are actually abetting this kind of immoral traffic. I am not afraid of levelling this charge against the executive officers. However, if the Government were to turn round and ask me to prove this charge by quoting concrete instances, then I am afraid I will be at a loss to do so. On a former occasion, when I said that bottles of whisky were easily available in the streets of Madras, officers were coming to my house and pestering me with the request to let them know where exactly bottles of whisky were available in the City of Madras. I immediately turned round and said that I made the statement on the floor of the House in all seriousness in order to make the officers more alert and make them find out where exactly these things were available. With this idea only, I made that statement very frankly on the floor of the House. I am not afraid of the consequences that are involved in making such frank statements on the floor of the House. But I am sure that such kind of evils could be completely eradicated from society if only the executive officers who are put in charge of this legislation and who are expected to work this Act properly take sufficient care and real interest in the matter. The entire Act only touches a fringe of

[Sri K. Vinayakam]

[5th May 1954]

the problem. It touches only those who are in the lower strata of society and who are quite uninfluential. This legislation does not touch the influential sections of society, it does not affect the favoured class. It does not affect—if you will pardon me for using the term—‘society vamps’. This legislation does not touch them, at all.

2-40
p.m.

“They are expected to do social work. But under the guise of social work, they encourage this kind of evil and such a thing is not dealt with in this piece of legislation.

“Sir, what is the cause of this kind of evil in our society? The major cause which induces people to take to this kind of immoral traffic is the general poverty in the country. If that could be eradicated effectively, I am sure the Government could give a creditable account of themselves. As long as poverty and general unemployment exist in our country, any amount of legislation, however effective it might be, will not touch even the fringe of this problem.

“Sir, the Bill under contemplation only refers to certain places where immoral traffic is carried on. It has woefully neglected places like big residential hotels, rest houses or what are known as travellers’ bungalows that are situated in the mufassal. These places do not come within the scope of this Bill, as also the cinema theatres which have become cynosures for this kind of immoral traffic. In the City of Madras, this is very virulent and rampant and steps must be taken to check immoral traffic in such places of entertainment as cinema houses, etc.

“Sir, there is one more thing—private cars. What we call private taxis found at street corners and in lanes and other places in the City of Madras are the easy conduit lines between the abetter and the victim. These are the things which have to be brought within the scope of this Bill.

“Sir, I am aware that a private Bill was brought forward by a private Member in the House of the People at Delhi and this was discussed thoroughly by the entire House. Our Home Minister, Mr. Katju, came forward to say that he was contemplating a comprehensive Bill so that it could cover all the points raised by Members of that House. Sir, I know that is the stand that was taken by our Finance Minister when he said this morning that in view of the comprehensive Bill which would be brought in by the Home Minister at Delhi, there was no necessity for a full-dress debate upon the Bill that is before us. With the same argument, I could rebut the Hon. Minister in charge of the Bill and ask if the Hon. Minister in charge of the Bill wants hon. Members of this House to wait till a legislation of that kind is brought forward at Delhi, what is the immediate hurry for this kind of amendment here which touches only two sections of the Act? Sir, the original Act was passed in 1930, we have sufficiently waited for over a period of 24 years and all these years this lacuna

5th May 1954]

[Sri K. Vinayakam]

was not found out, even though courts had pointed out that there were many cases which went against the very legislation, the Government had not thought of an amendment during the past 24 years. Why not this Government wait for some more time since the Central Act would be in operation all over the country in a short time? Or if they want that the defects in the Act should be rectified immediately here and now, I ask why the Government should not see their way to refer this Bill to a Select Committee where most of the points which we raise on the floor of the House could be discussed thoroughly? Nothing will be lost if the Bill is referred to a Select Committee. I know this Bill has been passed by the Upper House of our State. That does not mean that we should not take the opportunity of referring it to a Select Committee and that does not mean that we should rush through and get it passed. I would therefore entreat the Hon. Minister to refer the Bill to a Select Committee and await its decision. Thank you, Sir."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, Sir . . . "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member might be brief."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Yes, Sir. Prostitution, as some of the hon. Members have pointed out, has been a sort of an institution in our country. Of course, I do realise that during a certain period of the British Raj, this institution had the recognition of the Government. But now, it is not recognised and all of us want to see that this social evil is eradicated as soon as possible. Prostitution and all problems associated with it derive their strength from the basic social defects and unless these social defects are removed and unless bold efforts are made to rectify such defects, this evil cannot be eradicated in our country. The Puranas, the Prophets and all our Rishis and teachers have all propagated their teachings against this and in spite of all that, the evil continues. It is because the social factors which give rise to immorality continue and unless we see that such factors—the social defects—are removed, this evil will continue. Sir, there are so many stories in our Puranas and also Maha Kavi Vellathol, has said that in our country even in karlot streets, there are women of chastity and such are taken as examples so that virtue is propagated among women.

അന്യോ മഹിമാവിതാകൂട്ടമേ തവ
വന്യോക്തൃത്തിലും നിഷ്കാമകോഹമും
വേദകുടിയിലും ബ്രാഹ്മണസമ്പത്തി-
വേദശാസ്ത്രത്തിലും ചാരിത്രസംസ്കാരം.

' Even in the streets where prostitutes live, there is the fragrance of chastity ': That is the sentiment expressed by the poet. Of course, that is the sentiment we also have here.

" My point is this. I have certain doubts with regard to this Bill. We are amending the Act to save girls below the age of 18

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [5th May 1954]

and in the case of girls above the age of 18, though we do not want them to carry on this profession—it is a profession, of course—(Interruption by the Hon. Finance Member)—no action is contemplated. I think when these girls are taken to courts and punished or put in the Rescue Homes, they are to be kept there till they attain the age of 21 or for shorter periods. That is what is stated here. In our society, as I have pointed out, prostitution is a very serious social vice. So, I am worried about what the future of these girls who come out of the Rescue Homes will be. Is there any measure under the contemplation of the Government to see that these unfortunate victims in our society are saved? After all you and I and all of us are responsible for not removing the basic defects in our society. I know young men do not come forward to marry them once they are arrested or once they are in Rescue Homes, because they were suspected prostitutes or they were compelled by circumstances to carry on prostitution. Therefore I think the Government and the House should see that something is done to help these unfortunate victims of a social evil. What I mean to say is that by mere legislation or by mere threat of police officials, social defects cannot be rectified.

2-50
p.m.

“ There should be social propaganda; there should be welfare leagues and institutions encouraged by the Government to see that this evil is eradicated. In rural parts nowadays—I can speak about Malabar from experience—the unfortunate victims are girls below 18 years of age. I can give very many instances. In Kozhikode, Tellicherry, Cannanore and other big cities, girls below 18 sell their flesh because of the unfortunate social condition. There are Shylocks to see that the feminine flesh is sold. Such sharks who carry on this trade are not dealt with seriously in this amending Bill. Therefore, my submission is that there should be an intensive campaign among women to educate them about this evil, even if it involves some expenditure so that these unfortunate sisters of ours may not fall a victim to prostitution. We must help society to rid itself of this evil. I speak to-day only to invite the attention of the Ministry to these factors. Every day the centres are increasing in number. Unfortunate poor girls from villages are flocking to the towns because of their intolerable social condition. They are driven away to sell their flesh and so, Sir, there should be something drastic done to eradicate this evil.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, I think that there is really no need to refer this amending Bill to a Select Committee for the amendments which this Bill contains are very few. One is that the person who aids the commission of this offence is to be booked and the other is about the question of jurisdiction. From the speeches I have listened to this morning and from the amendments that hon. Members have given notice of, I find that there is some misapprehension in the minds of Members regarding the scope and the purpose of the Bill. It is assumed that a person who is immoral has to be punished. I find one of the

5th May 1954]

[Sri N. Gopala Menon]

amendments states that if a person (male) is found in a prostitute's house, he should be fined or imprisoned and that his name should be advertised so that he may not thereafter take to immoral ways. Now, Sir, the scope of the Bill is entirely different. It is not for the purpose of removing immorality that this Bill is before us. The conception of immorality changes from community to community, from country to country and from people to people. Here we have to look at things with a great deal of sympathy. In this country, women are generally under a tremendous handicap. According to the Hindu Law, the woman is never free. During childhood, she is under the protection of her father. When she is married, her husband protects her. When she is widowed, the son protects her so that throughout her life, she is not independent. She has no means of earning for herself. Therefore, what happens is this. If she has no father or brother or son to protect her or no patrimony to depend upon, then what is she to do? She falls a victim to the viles of other people who want to trade on her. She has to sell or hire her body for the pleasures of others so that she may eke out her livelihood. I do not think that the hundreds of thousands of prostitutes in the world are there of their own choice. They are poor unfortunate victims of circumstances and people who want to make a living out of their helplessness and trade on them. I want, therefore, hon. Members to look at this Bill with some sympathy and to say that persons who are immoral should be punished. You find in the Bill that the prostitute is not sought to be punished. There is no clause there which says that a woman who carries on this profession, as an hon. Member put it, of prostitution will be punished. It is because, she is a victim of circumstances. She is helpless and has got to be helped. It is the person, who induces her to take to that life, it is the person who gets together a number of young women in order to make money out of them who has to be punished. The scope of the Bill is that the person who commercialises vice is to be punished and not the person who is the unfortunate victim of circumstances.

"As I said, one of the amendments proposed in the Bill is that the person who aids the commission of the offence should be punished. The other is about jurisdiction. Probably, there have been cases where the courts had to acquit accused persons for want of jurisdiction. I am not aware of this but perhaps it is so, because women come from one place and are taken to another place and the courts trying them naturally find they have no jurisdiction. The Amendment Bill seeks to lay down that, whether the woman comes from another place or whether she is taken into custody at another place, the court before whom she is produced will have jurisdiction to try the case. These are simple amendments which I think ought to go through without much of discussion. I think it may not be necessary in this case to have a general legislation. There could never be a general legislation regarding the morality of our people. That must come by propaganda, by

[Sri N. Gopala Menon]

[5th May 1954]

education and by our own people improving their character. This Bill, which seeks to punish those persons who try to make a living out of the unfortunate condition of these poor women, should be passed without any more discussion.

“ In some of the amendments proposed, it is found that persons who commit acts of immorality in lodging houses or travellers' bungalows or in any other place of public resort are sought to be punished. That is not the object of the Bill. The object is this. Where a person takes on lease or otherwise a particular place where these women habitually congregate for the purpose of prostitution and abets the offence, he ought to be punished. The Bill provides for it. The reason is this. The person who lets the house is also guilty. If he does not give his house for the purpose, well, to that extent, it may not be possible to carry on the trade. Therefore, to say that taxiwallahs should be punished if taxis are engaged for the purpose and that owners of lodging houses in districts—as my Friend put it—should be punished is outside the purview of this Bill. You will find, Sir, that this Bill confines itself necessarily to cities, municipalities and places where people largely congregate. It is one of the unfortunate things in society—and it cannot be helped—that a very large number of unmarried persons necessarily come to the cities in search of jobs or for their education or for other purposes. Such people we do not find in villages. You will find that prostitution as such exists only in cities and municipalities and other large towns and not in villages where generally people, from the point of view of morality are purer. I would, therefore, request hon. Members to look at the victims of prostitution with sympathy and to see that those who aid or abet this offence are punished severely. Let them not go one step further and say that those persons who are seen anywhere in the place or in automobiles should be booked. If they do it, they will be entangling themselves into difficulties and there will be no proper handling of the problem. Therefore, I say that this Bill is intended for the poor unfortunate women who take to prostitution not of their own choice. I am sure not one woman in a million would like to carry on this profession—a dignified name
3 p.m. that an hon. Member gave—out of her own wish. It is circumstances which led these unfortunate women to that plight. As I said before, they are bereft of property, they are bereft of all help and the people who carry on this trade go to them and talk to them in alluring terms and promise them that they would get all the nice things of life, all the nice things in this world, and these unfortunate women succumb to these alluring words. I, therefore, wholeheartedly support the amendments now brought forward by the Government to the original Act and suggest that they may be passed immediately.”

MR. SPEAKER :—“ Even in a small Bill like this there is too much of repetition. Therefore, I wish to fix a time-limit of five minutes to each hon. Member.”

5th May 1954]

* SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விபசாரத்தடை மசோதாவை சபையில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டதுபற்றி ஒருபுறம் சந்தோஷமும், மறுபுறம் வருத்தமும் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. கனம் ஸ்ரீகாமராஜ் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் அரசாங்கம் அமைந்த பிறகு முதன் முதலாக ஒரு சமூக சீர்திருத்த மசோதாவை இந்தச் சபையில் விவாதத்திற்குக் கொண்டு வந்ததுபற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால் நமது நாட்டில் இம்மாதிரியான துர்பாக்கிய நிலைமை நீடித்திருப்பதுபற்றி வருத்தப்படுவேண்டியிருக்கிறது.

“ 1930-ம் ஆண்டில் இந்த விபசாரத்தடை மசோதா, சட்டமாகவந்து, இப்பொழுது 24 ஆண்டுகளுக்குப்பிறகும் கூட இந்தக் கெட்ட நடவடிக்கை நம் நாட்டிலிருந்து நீக்கப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக விபசாரம் இன்னும் அதிகமாகவே வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு இச்சட்டம் சரிவரத் திருத்தப்படவில்லை என்றுதான் வருத்தப்படுகிறேன். குறிப்பாக, கண்ணகி, சாவித்திரி, அன்னை கஸ்தூரிபாய் போன்ற மாதர்கள் பிறந்து வாழ்ந்த நமது நாட்டில் இம்மாதிரியான ஒரு மசோதா விவாதிக்கப் படுவதுபற்றி துக்கப்பட்டுவேண்டியிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசியபொழுதுகூட, பார்லிமெண்டில் இந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட இருப்பதன் காரணமாக, இந்த மசோதா உடனடியாக இச்சபையில் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்றும், அதை ஒரு பொறுத்துக் கமிட்டிக்குவிடவேண்டிய அவசியமில்லையென்றும் கூறினார்கள். ஸ்ரீ கோபால் மென்னும் அதே காரணத்தைத்தான் சொன் னார்கள். விபசாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் துர்பாக்கிய ஸ்திரீகளை தண்டிப்பது இச்சட்டத்தின் நோக்கமல்ல என்றும், அதற்குப் பதிலாக அந்த ஸ்திரீகளைக் கொண்டு பணம் சம்பாதிக்கும் எண்ணத்தான் விபசாரவிறுதிகள் நடத்து பவர்களைத் தண்டிப்பதுதான் இச்சட்டத்தின் நோக்கமென்றும், ஆகவே, இதுபற்றி அதிகம் விவாதிக்கத் தேவையிலலாததால் மசோதாவை உடனடி யாக நிறைவேற்றுவது அவசியம் என்றும் அவர் கூறினார். விபசாரம் செய்பவர்களை தண்டிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நான் இப்பொழுது பேசவில்லை. ஆனால், இந்தக் கெட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு மூலகாரணங்கள் என்ன, அவைகளைத் தடுப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு 20, 25 ஆண்டுகளாகியும் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஆராயவேண்டும். நமது நாட்டில் விப சாரம் இருக்கக்கூடாது என்பதில் யாருக்கும் எந்த விதமான அபிப்பிராய பேதமும் இருக்கமுடியாது. அதை அடியோடு ஒழிக்கவேண்டும். மூல காரணம் என்ன என்பதை ஆராயாமல் நாம் இந்தக் குற்றத்தைத் தடுக்க முடியுமா? விபசாரம் செய்பவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வியாபார முறையின் விபசார விறுதிகளை நடத்தி அதன் மூலம் பணம் சம்பாதிப்ப வர்களை தண்டிப்பதால் மட்டும், விபசாரத்தை ஒழித்துவிடமுடியாது.

“ இந்தச் சட்டம் எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை விசாரணை செய்ய 1950-ம் ஆண்டில் ஒரு கமிட்டி நிறுவப்பட்டது. அக்கமிட்டி பல நகரங் களுக்குச் சென்று விசாரணை நடத்தியது. அந்தக் கமிட்டியின் சிபார்சு களில் இரண்டு அல்லது மூன்றைத் தவிர பாக்கி சிபார்சுகளை சர்க்கார் அங்கீகரிக்கவில்லை. இந்தக் கமிட்டி சர்க்காராலேயே நியமிக்கப்பட்டது. கமிட்டியின் சிபார்சுகள் யாவை, எந்தெந்த சிபார்சுகளை சர்க்கார் அங்கீ கரித்திருக்கிறார்கள், இன்னும் எந்த சிபார்சுகளை அங்கீகரித்துக்கொள்ள லாம் என்பதையெல்லாம் ஆராய்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்க வே இந்த மசோதாவை பொறுக்குக்கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவுக்குக் குத்தகம் விடா விக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்குக்கிடையாது. மேலும், இந்தச் சட் டத்தை திறம்பட அமுல் நடத்தி இம்மாதிரி குற்றங்களைத் தடுக்கவேண்டு மென்பதே எனது நோக்கம். சர்க்கார் கட்சித்தலைவரும், ஸ்ரீமதி செளந்த ரம் ராமச்சந்திரனும், மற்றவர்களும் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏகோ பித்து ஆதரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன்தான் திருத்தத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவர்களும் பூரணமாக விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டு ஒரு சில நாட்களில் பொறுக்குக் கமிட்டியில் முடிவு காண

[Sri S. Ramalingam]

[5th May 1954]

முடியும். மேல்சபையில் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு ஒரு மாதமாகிறது. சட்டம் அமுலுக்கு வந்து 25 வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. விசாரணைக் கமிட்டி ஏற்பட்டு 4 வருடங்கள் ஆயிற்று. இன்னும் ஒரு மாதவாது இந்த மசோதாவை ஒத்திப்போடுவதால் ஒன்றும் நேரிடாது. ஆகையால் என்னுடைய திருத்தத்தை ஆதரிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் அர்த்தம் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால்; இந்தச் சட்டம் ‘Suppression of Immoral Traffic Act’ என்று சொல்லப்படுகிறது, அதாவது, விபசாரத்தை மீமத்தி ஒழித்துக்கட்டுவது என்பது தான் இதன் அர்த்தம். இருபத்துநான்கு வருடகாலமாக இச்சட்டம் அமுலில் இருந்தபிறகும், சட்டத்தில் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, அக்குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்ய என்னென்ன மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டும் என்ற முறையில் சர்க்கார் திருத்தங்கள் கொண்டு வராமலிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

“இப்பொழுது விபசாரம் நமது நாட்டில் அதிகரித்திருப்பதற்கு மூன்று காரணங்கள் உள்ளன. முதலாவதாக நாட்டில் வருமை அதிகமாக இருக்கிறது; இரண்டாவதாக விபசாரத்தை ஒரு வியாபார முறையில் நடத்துகிறார்கள்; மூன்றாவதாக, ஆடம்பரத்திற்காக பெரிய மனிதர்கள் பெருமளவில் விபசாரத் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். சமீபத்தில் மாம்பலத்தில் ஒரு raid நடந்தபொழுது, பெரிய பணக்காரர்களும், பெரிய அதிகாரிகளும் சாமர்த்தியமாக தப்பித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். இப்பொழுது ஹைகோர்ட்டில் இது சம்பந்தமான வழக்கு விசாரணையிலிருந்து வருகிறது. இந்த வழக்கில் technical points இருக்கின்றனவே தவிர, உண்மையில் அது ஒரு பெரிய விபசார விடுதி என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I am sorry that the hon. Member has made a reference to this. It is a matter pending before the Court and it is therefore *sub judice*.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“பொதுவாக விபசாரக் குற்றங்களுக்குப் பெண்களுக்குத்தான் தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது. உண்மையாகவே விபசாரத்திற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடிய ஆண்களை ஏன் தண்டிக்கக்கூடாது? இதற்கு உதாரணமாக, பம்பாயில் ஒரு adultery case நடந்தது நமக்குத் தெரியும். இந்த வழக்கில் சென்ற மார்ச் மாதம் 10-ம் தேதி Supreme Court தீர்ப்பு அளிக்கையில் section 497, I.P.C. பிரகாரம் இந்த adultery ஆண் இல்லாமல் நடக்கமுடியாது, ஆண்தான் அதற்குப் பொறுப்பு, பெண் அல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆண்கள்தான் இதற்குப் பொறுப்பு என்று தெரிந்திருந்தும் கூட அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு சட்டத்தில் என் திருத்தம் கொண்டுவரவில்லையென்றேன்? வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் விபசாரத்தை ஒழிக்கமுடியாது.”

MR. SPEAKER :—“இவைகள் ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்ட விஷயங்கள்தான்.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ஆண்களுக்குத் தண்டனை கொடுப்பதற்கும் அவர்களை சீர்திருத்துவதற்கும்தான் நான் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அதன் அடிப்படையில், ஒருவர் விபசாரம் செய்தால் அவர் வேலை செய்யக்கூடிய இடத்திலும் அவர் பக்கத்து வீட்டு சுவற்றிலும் அவருடைய நடத்தையைப் பற்றி publish செய்வதன் மூலம் விபசாரத்தைத் தடுக்கமுடியும். இந்தத் திருத்தத்தை out of order என்று சொல்லி கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் தள்ளி விடுவார்கள்.” (சிரிப்பு.)

5th May 1954]

M. SPEAKER :—“கனம் அங்கத்தினர் கொடுத்த இரண்டு திருத்தங்களும் ‘Male Prostitution’ ஐப்பற்றியது.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“இம்மாதிரி விபசாரம் செய்யும் பெண்களுக்கு வாழ்க்கை உத்தரவாதம் கொடுக்காமல் அவர்களை **Vigilance Home**-ல் வைத்து கைத்தொழில் சொல்லிக்கொடுப்பதன்மூலம் இக்குற்றத்தைத் தடுத்துவிடமுடியாது. பெண்கள் இம்மாதிரி வாழ்க்கையில் பிரவேசிக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் நினைத்தால், அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வசதி செய்து ‘**stability and security**’ இரண்டும் கொடுத்தாகவேண்டும். ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து செய்யும் காரியத்திற்கு பெண்மீதுதான் குற்றம் சுமத்தப்படுகிறது. இதனால் பெண்களுக்கு அவமானம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, பெண்களைப் பொருளாதார சமூகத்துறைகளிலிருந்து பின்னுக்குத்தள்ளி வைத்திருப்பதால் விபசாரம் அதிகரிக்கிறது. அவர்களுக்குக் கல்வித்துறையிலும் மற்ற துறைகளிலும் அதிகப்படியான முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டும். ராமாயணம், பாகவதம் படிப்பதினால் குற்றம் நீங்கிவிடாது.

“அடுத்தப்பட்டியாக இந்தக் குற்றத்தை கண்டுபிடிப்பதற்கு சர்க்கார் போலீஸை ஒரு **machinery** ஆக வைத்திருக்கிறார்கள், உண்மையில், இந்த **machinery** விபசாரத்தை அதிகப்படுத்துகிறது. காரணம் என்னவென்றால், நகரில் எந்தெந்த இடங்களில் விபசாரம் நடக்கிறது என்று போலீஸுக்குத் தெரியும். அவர்கள் ஒவ்வொரு விபசார விடுதியிலிருந்தும் ரூபாய் இரண்டு வீதம் வாங்குகிறார்கள். மாதக்கடைசியில் போலீஸ்காரர்களுக்கு வறுமை ஏதுமாக அதிகமாக இருப்பதால், 20-ம் தேதிக்குப்பிறகு, குற்றம் செய்தாலும்கூட, செய்யாவிட்டாலும்கூட, நூற்றுக்கணக்கான பெண்களை ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் செல்லுகிறார்கள். வறுமையின் காரணமாக வாழ்க்கை நடத்த முடியாமல் பணம்வேண்டும் என்ற முறையிலே 20-ம் தேதிக்குப் பிறகு கடைசி பத்து நாட்களில் அவர்கள் இம்மாதிரி நடக்கிறார்கள். இந்த **machinery** சரியாக வேலை செய்யவேண்டுமென்றால் போலீஸ்காரர்களுக்கு அதிகப்படி சம்பளம் கொடுத்து அவர்கள் சரிவர நடக்குமாறு உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும்.”

*** SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—**“**മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ വില്ലിനെ ഒരു സെക്ഷ് കമ്മിറ്റി ചെയ്യണമെന്ന എന്റെ സേഫിന്റെ ശ്രീ രാമ വിംഗണിന്റെ ഉപദേശത്തെ പിന്തുടരിക്കേണ്ട ഒരു വാക്കു പറയുവാൻ ആനൗഘവികാരം കണമെന്നതും ഈ ഭേദഗതിയിലൂടെയും റിജിസർ ആക്ട് വലിയ മാറ്റമൊന്നും നിർദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ചെറിയ ചെറിയ ചില ഭേദഗതികൾ മാത്രമാണ് നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. 1930 ൽ പാസ്സാക്കിയ റിജിസർ ആക്ട്നുശേഷം നൂട്ടിലെ വരിത സ്ഥിതികൾക്ക് പല മാറ്റങ്ങളും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് റിജിസർ ആക്ട് പാടേ മാറ്റമൊന്നൊന്നും എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇപ്പോഴിരിക്കുന്ന മട്ടിൽ ഈ നിയമം സ്ട്രിക്ട് മാത്രമേ ബാധിക്കുന്നുള്ളൂ. പുരുഷന്മാരെ ശിക്ഷിക്കാനുള്ള യാതൊരു വ്യവസ്ഥയും ഈ നിയമത്തിലില്ല. പുരുഷന്മാരേയും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് എന്റെ കണക്കത്തെ നിഷ്കർഷ. അതിനോടൊപ്പം ഈ ബിൽ സെക്ഷ് കമ്മിറ്റിക്ക് അയയ്ക്കുന്നത് ആവശ്യമാണ്.**

3-14
p.m.

“രണ്ടാമത്, ഇങ്ങനെ നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയതുകൊണ്ടോ, നിയമസഭയിൽ ചർച്ച ചെയ്യുകയോണ്ടോ മാത്രം വ്യക്തിചാരം നില്പാൻ പോകുന്നില്ല നിയമങ്ങൾ കടലാസിൽ ശേഷിക്കുകയെ ഉള്ളൂ. മദ്യനിരോധനനിയമം തന്നെ ഇതിനുദാഹരണമാണ്. മദ്യനിരോധനം ഇന്ന് കടലാസ്സിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമം ഉണ്ടെന്ന് നാട്ടുകാർക്കു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. രണ്ടാമത് വ്യക്തിചാരത്തിന്റെ പ്രധാന കാരണങ്ങൾ. ഒന്നാമത് ദാരിദ്ര്യം; രണ്ടാമത് സ്വന്തയുള്ള സ്വഭാവവും അതുകൊണ്ട് വ്യക്തിചാരത്തെ തടയണമെങ്കിൽ ആദ്യമായി വേണ്ടതു ദാരിദ്ര്യത്തിന് പരിഹാരമുണ്ടാക്കുകയാണ്. അതോടുകൂടിത്തന്നെ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പാദ്യവും സംസ്കാരികവുമായ നിലവാരം ഉയർത്തുക. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനം ഇതോടൊപ്പം ആരംഭിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളിലും പുരോഗതി ഉണ്ടായെങ്കിലുമാത്രെ ഈ നിയമംകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവും സിദ്ധിക്കുകയില്ല. ഇതിനെ സംബന്ധി

[Sri K. Madhavan Nambiar] [5th May 1954]

പെട്ടെന്ന് വ്യക്തമായ അന്വേഷണം നടത്തി വിശദമായ ഒരു നിഷ്ഠാ സൂക്ഷിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ബില്ലു് ഒരു സെലക്ട്ജിവിറ്റി അയക്കുന്ന മെന്റ ആൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു ”

3-17
p.m.

SRI T. SHANMUGAM:—“ “ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

SRI T. SHANMUGAM:—““கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விபசாரத்தைச் சட்டத்தை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். இதற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்தையும் நாம் உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தான்வேண்டும். ஆனால் இந்த மாதிரியான இழிவு செயலைச் செய்யப் பெண்கள் எதற்காக வருகின்றார்கள், எப்படி வருகின்றார்கள் என்பதை நாம் முதலிலே பார்க்கவேண்டும். முதலாவதாக இந்த நிலைமைக்கு பெண்கள் எப்படி வருகின்றார்கள் என்பதை யோசித்துப்பார்த்து அதைத் தடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இம்மாதிரியான நிலைக்குப் பெண்கள் வருவதற்கு மூன்று காரணங்கள் உண்டு. முதற் காரணம் அறியாமை. இரண்டாவது வறுமை. மூன்றாவது இயற்கையான தாபம். அறியாமையைப் போக்க முதலில் அவர்களுக்கு நல்ல கல்வி அளிக்கவேண்டும். இதையும் சர்க்கார்தான் செய்யவேண்டும். பிறகு வறுமையை ஒழிப்பதற்கு அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை கொடுக்கவேண்டும். மூன்றாவதாக அவர்களுடைய இயற்கை தாபம் இருக்கிறதே அதை ஒழிக்க என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைச் சற்று நன்கு யோசித்தாகவேண்டும். அதற்கு நான் ஒரு நல்லயோசனை சொல்லுவேன். அனேகமாக இந்தத் தாபத்திற்கு அடிமையாகி இந்த இழிவு நிலைக்கு வருகின்றவர்கள் கைம்பெண்கள்தான். அதாவது கணவனை இழந்த விதவைகள் தான். இந்த விதவைகளை மனைவியை இழந்த ஆண்கள் (அவர்களை widower என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள்) தமிழில் என்ன சொல்வது என்று தெரிய வில்லை, மணக்கவேண்டுமென்று சட்டம் போடவேண்டும். தாரத்தை இழந்த ஆடவன், கணவனை இழந்த பெண்களைத்தான் மணக்கவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவந்துவிட்டால் நாட்டில் விதவைகளே இருக்க மாட்டார்கள். பார்வமெண்டில் இதைப்பற்றி ஏதோ ஒரு விரிவான சீர்திருத்தம் வரபோவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது இருபத்தோரு வயதிற்கு மேல்தான் பெண்கள் மணந்துகொள்ளவேண்டுமென்றும், நார்பது வயதிற்கு மேற்பட்ட ஆடவன் யாரும் 25 வயதக்குட்பட்ட பெண்களை மணந்து கொள்ளக்கூடாதென்றும் தடைவிதிக்கப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதெல்லாம் அவ்வளவு பொறுத்தமாக இல்லை. Widower widowக்களைத்தான் மணந்துகொள்ளவேண்டுமென்று சட்டதிட்டங்கள் வகுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பெரும்பாலான பெண்களுடைய இயற்கையான தாபத்தைத் தீர்க்கமுடியும். உண்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், மக்கள் இவ்விஷயத்தில் ஈடுபட Natural demand இருக்கிறது என்று. (சிரிப்பு.)”

“அதோடு இன்னோரு விஷயம். நீங்கள் எல்லோரும் படித்திருக்கலாம் வல்லாள மகாராஜா சரித்திரம். திருவண்ணாமலைக்கு ஒரு பண்டார சந்நிதி வந்திருந்தார். அவருக்கு ஒரு பெண் தேவையாக இருந்தது. ஒரு பெண்ணும் கிடைக்கவில்லை. உடனே அந்த மகாராஜா தன் மனைவியைக் கூப்பிட்டு, ‘அம்மா, நீ போய் இன்றிரவு அவரிடம் படுத்திரு’, என்று சொன்னதாகப் புராணம் இருக்கிறது. இதைப் பார்த்துவிட்டுத்தான், ஒரு மகாராஜா தன் மனைவியை ஒரு பண்டார சந்நிதியிடம் கூட்டிவிட்டிருக்கும்போது நாம் ஏன் இதுமாதிரியாக பெண்களை பிறறிடம் கூட்டிவிடக் கூடாது, இதில் தவறு என்ன இருக்கிறது, என்று இந்த விபசார விருதிகளை நடத்துபவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியான ஆபாசப் புராணங்களை முதலில், ban செய்யவேண்டும். அதைவிட்டு விட்டு மக்களிடையே நல்ல நல்ல கருத்துக்களைப் பரப்பும் ஸ்ரீ அண்ணைதரை ஸ்ரீ இளவழகன் போன்றவர்களின் புத்தகங்களைப் ban பண்ணுவது ரொம்பவும் தவறாகும்.

“ஆகவே நான் குறிப்பிட்டபடி பெண்களுடைய அறியாமை, வறுமை இவைகளைப் போக்குவதற்கும், அவர்களுடைய இயற்கைத் தாபத்தைத் தணிக்கும் வகையில் தாரத்தை இழந்தவன், கணவனை இழந்த பெண்

5th May 1954]

[Sri T. Shanmugam]

களையே மணக்கவேண்டுமென்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவரவும் ஆபாசமான கருத்துக்களைப் பரப்பும் புராணங்களை ban பண்ணவும், இந்தச் சர்க்கார் முதலில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாகவேண்டும். இதற்கான விஷயங்களை யெல்லாம் விசாரிக்க இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுவது மேல் என்று நினைக்கிறேன்.”

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். விபசாரமானது எங்கே உற்பத்தியாகிறதென்ற விஷயத்தை ஸ்ரீ ஷண்முகம் அவர்கள் சூசமாகச் சொன்னார்கள். இதற்கு ஆரம்பஸ்தானம் ஆலையங்கள் தான். அத்தனையும், ஆண்டவன் பெயரால் நடக்கின்றது. ஆண்டவன் பெயரால் அவர்களுக்கு ஒரு தெருவையே ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அத்தோடு அவர்களுக்கு, ‘தேவர்களுடைய அடியார்கள்’ என்றும் பெயர் இட்டிருக்கிறார்கள். இந்த தேவர்களுடைய அடியார்களை யார் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்பதையும், சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். தேவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டவர்களை யார் அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவே அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. இன்றைக்குத் தடை செய்யப்பட வேண்டியவர்கள் யார்? கொளுத்தப்படவேண்டியவைகள் என்னென்ன என்பதை ஆராயவேண்டும். ஆபாசமான புராணங்கள்பல கொளுத்தப்பட வேண்டுமென்று நான் சொன்னால் என்பால் பலருக்குக் கோபம் உண்டாகலாம், ஆவேசம் உண்டாகலாம். பெண்களுடைய சேலைகளை எடுத்துக் கொண்டுபோய் மாத்தில் வைத்துக்கொண்டு இரு கைகளையும் தூக்கிக் கேட்டால்தான் சேலையைத் தருவேன் என்று ஒருவர் சொன்னாராம். அவன் செய்கின்ற காம லீலைகளுக்கு எல்லாம் பெயர் கிருஷ்ண லீலாம். இந்த மாதிரியான பல ஆபாசமான படங்கள் அச்சிடப்பட்டு விற்கப் படுகின்றன. இதை தடைபண்ண வேண்டுமென்று பகுத்தறிவாளர்கள் சொன்னால் அவர்கள் பிரசாரத்தில் தடை விதிக்கின்றது இந்தச் சர்க்கார். எங்கெங்கு பண்டார சந்நிதிகள் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் விபசாரம் நடக்கிறதென்பது அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் இதே சர்க்கார் மந்திரிகள் அங்கெல்லாம் சென்று அவர்கள் கொடுக்கும் பிரசாதங்களை வாங்கிக்கொள்ளவதும், அவர்கள் போர்த்தும் பொண்ணடைகளை ஆண்டவன் அருளாகக் கருதி ஏற்றுக்கொள்வதையும்தான் நாம் பார்க்கிறோம்.

“அத்தோடு இந்த விபசாரமானது எங்கே அதிகமாக நாட்கிறதென்று பார்க்கிறபோது சென்னையோன்ற பெரிய நகரங்களில்தான் அதிகமாக நடைபெறுகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆண்டவன் பெயரால் ஒரு பக்கத்தில் விபசாரம் நடைபெற்று வருகிறது. மற்றொரு பக்கத்தில் ராஜாக்கள் பெயரால் விபசாரம் நடைபெற்று வருகிறது. குறிப்பாக தசரத மகாராஜாவுக்கு அனுபதாயிரம் மனைவிமார்கள் என்று சொன்னால், ஒரு ராஜாவுக்கு ஒரு முனிவர்பாலிட்டியையே அவரது மனைவியாக ஒதுக்க வேண்டும். (சிரிப்பு.) அதைப்போலவே தான் பணம் படைத்த ஜமீன்தார்கள் தாங்கள் பணம் படைத்திருக்கிறோம் என்ற செறுக்கில், உடல் கொழுத்திருப்பதால் தங்கள் திமிரை அடக்கிக்கொள்ள பல மனைவிகளை நாடுகிறார்கள். அத்தோடு அவர்கள் பணத்திற்கு மயங்கி அவர்கள் விரும்பிய எந்தப் பெண்ணைது அவர்களோடு விபசாரம் செய்ய இணங்காவிட்டால் அந்தப் பெண்ணின் உயிருக்கே ஆபத்து வரக்கூடிய நிலைமையும் இன்றைக்கு ஒரு புரத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

“அத்தோடு ஒரு சில இடங்களில் பெண்கள்கூட தங்களுடைய இயற்கையான தாபத்தைத் தணித்துக்கொள்ள ஆண்களை விபசாரம் செய்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் தான் இந்த நிலைமை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் கூட நம் நாட்டில் இல்லையென்று சொல்லிவிடக்கூடாது. பணம் அதிகம் படைத்த காரணத்தினால் சில பெண்கள் தங்கள் பணத்தை ஆண்களுக்கு கொடுத்து ஆண்களை இந்தத் தீயவழியில் இழுத்து விடுகிறார்கள்.

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [5th May 1954]

“பொதுவாக நகரங்களிலுள்ள ஹோட்டல்களில் தான் இந்த விபசாரம் மிக அதிகமாக நடைபெற்று வருகிறது. நான் நகரங்களில் என்று தான் சொன்னேன். சென்னையில் இல்லையென்று ஒரு நண்பர் சொன்னார். பெரிய நகரங்களிலுள்ள ஹோட்டல்களில் நிறைய நடந்து வருகின்றது என்று நான் சொல்வேன். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதைத் தடுக்க நான் ஒரு யோசனையும் சொல்வேன். யாராவது தன் மனைவி என்று சொல்லிக்கொண்டு நகரங்களிலுள்ள ஹோட்டல்களில் ஒரு பெண்ணுடன் வந்து தங்க இடங்கேட்டால் அவர்கள் உண்மையான தம்பதிகளா என்று பார்த்தே அவர்கள் சேர்ந்திருக்க ஹோட்டல் முதலாளிகள் சம்மதிக்கவேண்டும். அதற்காக தாங்கள் தான் தம்பதிகள் என்பதை ஊர்ஜிதப்படுத்தும் சரட்டிபிகேட்டை தாசில்தாரிடமிருந்தோ, அல்லது மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் இருந்தோ அவர்கள் வாங்கி வந்தால் தான் அவர்களை ஹோட்டல்களில் தங்க அனுமதிக்கலாம் என்று ஒரு சட்டம் போடவேண்டும். அப்பொழுது தான் அமைதியைத் தங்கமுடியாது. ஹோட்டல்களில் நடக்கும் விபசாரத்தைத் தடுக்க முடியும். விபசாரம் செய்கின்ற ஆண் பெண்களை எத்தந்த முறையில் தண்டிக்க வேண்டுமென்று யோசிக்க வேண்டும். அதைப் பரிசீலிக்க இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுவதே நலம். ஸ்ரீ ஷண்முகம் சொன்னதுபோல அறியாமையைப் போக்கவும், வறுமையைப் போக்கவும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாகவேண்டும். மேலும் மக்களின் ஒழுக்கத்தைப் பாதிக்கும் வகையில் இருக்கும் புராணங்களை ஒழிக்கவேண்டும். அவைகளை ஒழிக்க நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்? இன்றைக்கும் ஆலயங்களிலே வருஷாவருஷம் திருமணம் நடத்தப்பட்டு வருகிறதே அதை ஒழிக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்? இன்றைக்கும் ஆலயங்களிலே சவாமிமயையும், அம்மையும் பள்ளியறையில் விடுவதாகச் சொல்லும் சம்பிரதாயம் இருக்கிறதே அதையெல்லாம் ஒழித்தால் தான் உண்மையாக இந்த நாட்டிலிருந்து விபசாரத்தை ஒழிக்க முடியும். இதைப்பற்றியெல்லாம் பகுத்தறிவாளர்கள் சொன்னால் அதை ஏற்பதில்லை. அவர்கள் சொல்லுவதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து தக்க ஒரு நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நல்ல அறிவாளிகளையெல்லாம் இதைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“We shall seek your co-operation.”

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எல்லாம் உணர்ந்தவர்கள். எல்லாம் அறிந்தவர்கள். அவர்களுக்கு எல்லா விஷயமும் தெரியும். என்னுடைய யோசனை அவருக்குத் தேவையாக வேயிருக்காது. நான் அதைச் சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவும் மாட்டார்கள். பகுத்தறிவாளிகளின் கருத்தை ஒப்புக்கொண்டுவிட்டால் அவரது உண்மையான எண்ணம் ஈடுபடுதே. நான் வேண்டுமானாலும் சொல்லுகின்றேன். முதலில் ஆபாசமான புராணங்களையெல்லாம் கொளுத்துங்கள் என்று. சுந்தரமூர்த்தி சவாமிகளுக்கு பெண்ணைக் கடவுளே உரு எடுத்துச் சென்றார் என்றால் இந்தப் புராணத்தைப் படிப்பவர்கள் ஏன் விபசாரம் செய்ய அஞ்சுவார்கள்? இவைகளையெல்லாம் கொளுத்துவார்களா? ஆலயங்களிலே ஆண்டுதோறும் பல திருவிழாக்கள் நடக்கிறதே. அங்கே நடப்பது என்ன? ஒருவர் மேல் ஒருவர் முட்டிக்கொள்ளத்தான் அவர்கள் வருகிறார்கள். அதோடு ஆலயங்களில் இருட்டான இடங்களுக்கு விளக்குகள் போடுங்கள் என்று சொல்லுகிறேன். சனிஸ்வரன் சந்நிதி இருக்கே, இருட்டான மிகக் குறுகிய இடம். அந்த இருளில் ஒருவர் மேல் ஒருவர் உறய்ந்து கொள்ளவசதியாகத்தான் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் விளக்கு போடுவார்களா? இதையெல்லாம் நன்கு உணர்ந்து நல்ல முறையில் என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய இந்த மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

5th May 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, the scope of the discussion was very much enlarged because there is a considerable amount of misunderstanding with regard to this measure. It is not a measure intended to regulate private morality. This is not a measure to penalise or prevent private immorality. This is a measure to prevent the exploitation of women unfortunately placed, exploitation by men and women who take advantage of the situation and commercialise the vice and try to make money by running brothels and trafficking in women. That is the main and only object of this measure. Therefore, if this measure is viewed from that point of view I have absolutely no doubt, many of the very illuminating points raised during discussion on the floor of this House will be somewhat irrelevant for the purpose of consideration of this Bill.”

3-28
p.m

SRI V. K. VINAYAKAM :—“ We understand the view point of the Government. But there are so many defects in the amending Bill. Why not bring in a comprehensive amending Bill? ”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is why so many hon. Members spoke with so much vehemence as against private immorality. As a matter of fact, the existing Act does not even punish prostitution. It punishes persons who use this institution of prostitution for the purpose of making money, by exploiting the women. Therefore, the various other questions raised during the discussion will have to be considered, it may be, in some other measure if it is necessary. But it cannot be done as far as this measure is concerned.

“ Sir, it is true as far as this problem is concerned, this is only the symptom of the deeper disease, namely the poverty and ignorance which exist in society. We are all trying our very best to remove that poverty and ignorance. But that is quite a different problem altogether. That does not mean, simply because there is a deep rooted disease, the symptoms should never be treated. It is sometimes necessary to treat the symptoms also so that the disease gets cured to a certain extent. It is only from that aspect that this Bill has been brought before the House. In the working of the Act, we found certain difficulties and we are immediately trying to remove these defects and difficulties even though it is rather a little belated.

“ Sir, with reference to various other points raised, I already mentioned that there is a comprehensive Bill under the consideration of the Central Government. Hon. Members are probably aware that this is a concurrent subject and it is not, therefore, necessary to have parallel enactments in all the States. That is why we have left it for the consideration of the Central Government. They will take into consideration the various problems existing in the country and I have absolutely no doubt an acceptable Bill will be brought forward there and if some changes are required with reference to the conditions existing in our state, then

[Sri C. Subramaniam]

[5th May 1954]

the necessary amendments could be made at that stage. That is the only reason why Government have not brought in a comprehensive Bill at this stage. Therefore, I would ask hon. Members, this being the object of the amending Bill, is it necessary to refer it to a Select Committee? Considering the restricted scope of the amendments proposed, I respectfully submit that the Select Committee will not be able to discharge any useful function in this case. After all we will be going quite outside the scope of the existing Act and also the amending Bill before the House if we want to bring in other points which were raised during the course of the Debate. Therefore, I say it will be unnecessary at this stage to refer this small amending Bill to a Select Committee. I would request the hon. Member who moved the amendment to refer this to a Select Committee to withdraw his amendment. As far as other points are concerned, I will be able to deal with them when specific amendments are moved for the concerned clauses. I, therefore, request the hon. Member Sri Ramalingam to withdraw his amendment."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" Now I will put the original motion to the vote of the House. The question is—

' That the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amendment) Bill, 1954 (L.C. Bill No. 6 of 1954) as passed by the Council be taken into consideration.' "

The motion was carried, and clause by clause consideration of the Bill was taken up.

Clause 2.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 2 do stand part of the Bill.' "

The amendments proposed to this clause are more or less similar. They may be formally moved first and seconded and then they can be discussed together.

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—
" I move—

' In the proposed new section 6 (ii) (a), after the words " so removed " insert the following words :—

" by the police assisted by a woman welfare worker specially trained for such work ".' "

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—" I second the amendment, Sir."

5th May 1954]

SRI A. RATNAM :—" I move—

' (1) In the proposed new section 6 (ii) (a) in line 1, after the words " so removed " insert the words " by the police assisted by a qualified woman social worker ".

(2) In line 2 of the proposed new section 6 (ii) (a) after the words " brought before a court " insert the words " escorted by a qualified woman social worker ".

(3) In the proposed new section 6 (ii) (b) after the words " disorderly house " in line 4, insert the words " or lodging or rest house ".

SRI D. DASARATHAN :—" I second the amendments, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move—

' In line 20, after the words " rescue home or ", insert the words " under the custody of Probation officers " and the words " or in such other . . . from that of the girl " shall be omitted ".

SRI P. VENKATESA SHOLAGAR :—" I second the amendment, Sir."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

' In the proposed new section 6 (ii) (a), add the following at the end :—

" and provided further that such custody shall be that of a person or a body of females and not a person or a body of males ".

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The motion as well as the amendments are now before the House for discussion."

* SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :— 3-35

" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தைக்கேட்கும்போது பஞ்சாயத்து, அதே சமயத்தில் துக்கரமாகவும் இருந்தது. ஆனால் கனம் மந்திரி சபாநாயகம் அவர்கள் மசோதாவின் கருத்து என்ன என்பதை மிகத் தெளிவாக விளக்கி விட்டார்கள். இந்தத் திருத்த மசோதாவிற்கு விபராத் தடைச்சட்டம் என்பது பொருத்தம் இல்லாதான் என்று எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் சொன்னதிலிருந்து நன்றாக விளங்குகிறது. Traffic என்பதுதான் பொறுத்தமான வார்த்தை என்று புலப்படுகிறது.

" இப்பொழுது நான் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த விபரத்தில் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் சாதாரணமாக 13, 15 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள்தான். இதற்குக்காரணம் வறுமைதான் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த விபரம் இன்று நேற்று தோன்றியதல்ல, தொன்றுதொட்டு உலகம் தோன்றிய காலம் முதற் கொண்டு இருந்துவருகிறது. கடந்த 30, 35 வருஷங்களாக எவ்வளவுதான் சமூக சீர்திருத்தம் செய்தபோதிலும், எவ்வளவுதான் சமூகம் இதற்காகப் பாடுபட்டபோதிலும் இந்த விஷயத்தில் சொந்த நலத்திற்காக ஆண்களும், பெண்களும் பயங்கரமான வழியில் ஈடுபடுவதால்

p.m.

[5th May 1954]

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

இது பரவி வருகிறது. பெரியவர்கள் தங்கள் சொந்த நலத்திற்காகவும் தங்கள் அனுசூலத்திற்காகவும், சிறு சிறு பெண்களை இந்த விபசாரத்தில் ஈடுபடுத்திவிடுகிறார்கள். ஆதலால் இந்தப் பயங்கர விபசாரத்தை ஒழிப்பதற்கு முக்கியமாக அரசாங்கமும் பொதுமக்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். இதற்கேற்றவாறு அரசாங்கம் சட்டங்கள் செய்யவேண்டும். இது தனிப்பட்ட முறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடந்துவருகிறது. முதன் முதலாக இந்த சட்டம் உருவானது 1930-ம் வருஷம். அதிலிருந்து 1936-ம் 1937-லும், 1938-லும் இச்சட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இவ்விபசாரத்தை ஒழிப்பற்காக எவ்வளவோ எதிர்த்துப் போராடி வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் இந்த விபசார விடுதிகளை raid செய்யப்போகும்போதெல்லாம் சிறு சிறு குழந்தைகள்தான் பூராவும் இம்மாதிரியான காரியங்களில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். இதில் 13, 15 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள் தான் 100-க்கு 80 பேர் பங்கெடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை எங்கள் சொந்த அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். இதில் அனேக பெண்கள் மிக நல்ல குணமுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படி இதில் ஈடுபடும் பெண்கள் இந்த விஷயத்தில் ஆசைப்படுவதாகவும் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக அப்படிக் கொண்டுவந்து பழக்கப்பட்ட பெண்களில் பலர் ரொம்ப உத்தமிகளாகவே இருக்கிறார்கள். இவ்வாறாக பெரியவர்கள் செய்யும் குற்றத்திற்காக சிறிய குழந்தைகளின் வாழ்க்கை பாழாக்கப்படுகிறது.

“கடைசியாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தவிபசாரம் பரவாமல் இருப்பதற்காகவும், வழக்கிவிழுந்தவர்களைச் சீர்த்திருத்துவதற்காகவும் எங்கள் முழகுவன சேவை இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. இதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தை கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இரண்டாவது கிளாசில் ‘so removed’ என்ற வார்த்தைகளுக்குப் பக்கத்தில் ‘by the police assisted by a woman welfare worker specially trained for such purpose,’ என்ற வார்த்தைகளைச் சேர்க்கவேண்டும். பெண்களின் குணத்தைப் பெண்கள்தான் அறிய முடியும் என்பதை எல்லோரும் உணரவேண்டும். இந்த மாதிரி விஷயத்தில் எல்லோரும் குறை சொல்லுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவர்களுக்கு சிபார்சாக பேசுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. விபசார விடுதிகளைப் பரிசோதனைச் செய்யும்போது பெரும்பாலும் 13, 14 வயது குழந்தைகள்தான் பார்க்கிறேன். இதைப்பற்றிய விஷயங்களையெல்லாம் சொன்னால் ரொம்ப interesting ஆக இருக்கும். ஆனால் என் அனுபவங்களையெல்லாம் சொன்னால் நன்றாக இருக்காது; சொல்லவும் விரும்பவில்லை. நிற்க இந்தப்பெண்களுக்கு காவலாக போலீஸ் அனுப்பப்படுகிறது. இந்த மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் மனுஷத்தன்மையை இழந்து சில அசம்பாவிதங்கள் நேருவது சகஜமாகிறது. இந்தப்பெண்களை வாக்கப்பில் கொண்டபோய் வைத்து அங்கே அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக அனுப்பப்படும் போலீஸ் கான்ஸ்டேபல்லோ, சப்-இன்ஸ்பெக்டரோ மனுஷத்தன்மையை இழந்து இதில் ஈடுபடுகிறார்கள். இம்மாதிரியாக அழைக்கப்பட்டு செல்கிற வர்களெல்லாம் மைனர் குழந்தைகள். ஆனால் அவர்களின் வயதைக் கேட்டால் 18 என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். நான் 18 வயதிற்குக் கீழுள்ள குழந்தைகளின் மேல் கவனம் செலுத்திவருகிறேன். இந்த விபசாரம் முற்றிலும் வியாபாரத் தோரணயிலேயே நடந்துவருகிறது. இம்மாதிரியாக raid செய்யும் போது அந்த raid செய்யும் பார்டியோடு நிச்சயமாக ஒரு ஸ்திரீயும் உடன்செல்லவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான raid செய்வதெல்லாம் முக்கியமாக நகரங்களில்தான் நடத்தமுடியும். அதற்காகத்தான் போலீஸ் raid செய்யப்போகும்போது ஒரு specially trained social worker அவர்களுடன் அனுப்பப்படவேண்டும். இதற்குச் சர்க்கார் பணம் அதிகமாகத்தான் செலவழிக்க வேண்டும். இதற்குத் trained பெண்களை அனுப்பினால், அவர்கள் மனுஷ உள்கள் கருத்துக்களை அறிந்து Psychology பிரகாரம் குழந்தைகளின் மனதைத் திருத்தியமைக்க நிச்சயமாக வழி ஏற்படும். இதற்கு பயிற்சிபெற்ற பெண்கள் பலர் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் implement

5th May 1954]

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

பண்ணுவதுதான் கஷ்டமென்று சொல்லுகிறார்கள். (Disorderly house) என்ற வார்த்தைகளுடன் (or lodging or rest-house) என்று சேர்க்கும் திருத்தத்தையும் நான் வரவேற்கிறேன். அங்கே மைனர் பெண்களையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு என்னென்னவெல்லாம் நடத்துகிறார்கள் என்பதை நேரடியாகக் கண்டிருக்கிறோம். அவைகளை யெல்லாம் நாங்கள் கண்டித்தும் இருக்கிறோம். சில இடங்களில் தண்டனை வாங்கியும் தந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட குழந்தைகளின் பெயர்களைச் சொன்னால் அவர்களின் குடும்பங்களின் பெயர்கள் என்ன ஆவது? பல இடங்களில் 13, 14 வயது பெண்கள் பிடிபட்டபோது, அவர்கள் 21 வயது என்று சொல்லி மீட்கப்படுகிறார்கள். அதனாலே இந்தத்திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு உடனே சட்டமாக்கவேண்டும். இதைத் தான் கடந்த 15 வருஷங்களாகக் கேட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே இதற்கான உறுதிமொழிகொடுத்தாலே, அதைக்கொண்டு பயிற்சிபெற்ற பெண்களின் உதவியால் பூர்வாங்கவேலையை செய்ய முடியுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் கொடுத்திருக்கும் மூன்று திருத்தங்களின் மீதும் பேசலாம்.” 3 45 p.m.

* SRI A. RATNAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திருமதி டி. எஸ். சௌந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மீது பேசுவதற்கு பெண்களுக்குத்தான் அதிக உரிமை உண்டு. அவர் சொல்வதுதான் உருக்கமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கிணங்க சட்டத்தைத் திருத்துவதுதான் ஆட்சியாளருடைய பொறுப்பும், சட்டசபையினுடைய பொறுப்புமாக இருக்க வேண்டியதவசியம். அவர்களுடைய திருத்தத்தைப் பின்பற்றி தான் என்னுடைய திருத்தத்தையும் வேறுவிதமாகச் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய திருத்தமாவது :

‘In the proposed new section 6(ii) (a) in line 1, after the words “so removed” insert the words “by the police assisted by a qualified woman social worker.”’

சென்னை ராஜ்யத்திலும், மற்றும் குறிப்பிட்ட இடங்களிலும் சமூக ஊழியர்கள் என்று சொல்லப்பட்டு மாதர்களும் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் கூட, அவர்களுக்கு அதிகமான மான்யங்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 18 வயதிற்கு உட்பட்ட பெண்களை போலீஸ்காரர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கோ அல்லது விசாரிக்கும் இடத்திற்கோ கொண்டுபோவதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. ஒரு பெண்ணின்மீது பொய்யாகவோ மெய்யாகவோ விசாரக் குற்றத்தைச் சாட்டி, அந்தப் பெண்ணை போலீஸ்காரர்கள் அழைத்துச் செல்லுகிறார்கள். நிரபராதியாக உள்ள பெண்களையும் போலீஸ்காரர்கள் சந்தேகப்பட்டு அழைத்துக்கொண்டுபோகவும் நேரிடலாம். இம்மாதிரியான 18 வயதிற்குட்பட்ட யௌவனப் பெண்களை போலீஸ்காரர்கள் அழைத்துச் செல்லும்போது அவர்களே இந்த விசாரத்திற்கு ஊனாற்றுகோலாக இருக்கிறார்கள். திருமதி ராமச்சந்திரன் அவர்கள் கூறியதுபோல போலீஸ்காரர்கள் அனுபவத்திற்கும் அவர்கள் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அதை விளக்கிச் சொல்வதற்கு விருப்பமில்லை. காரணம், இது விரிந்துகொண்டே போகும். ஆனால், காரணத்தை உணர்ந்திருக்கிற நாம் அது விஷயத்தை நன்கு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

“இது விஷயமாக மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னாலே சென்னையிலேயே நிகழ்ந்த ஒரு சிறிய சம்பவத்தை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனைக் கவுனி என்னும் இடத்தைச் சேர்ந்த போலீஸ்காரர் ருதுவாகாத 11 வயதுள்ள ஒரு ஆதித்திராவிடப் பெண்ணை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து ‘ரேப்’ பண்ணியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெண்ணைவன் எழும்பூர் பெண்கள் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டு, ஒன்றரை மாதம் அங்கு சிகிச்சைபெற்று, என் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு ரிபோர்ட் அனுப்பப்பட்டு, அந்தப் போலீஸ்காரருக்கு இரண்டு வருஷக் கடுங்காவல் கிடைத்திருக்கிறது.

[Sri A. Ratnam]

[5th May 1954]

இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறதென்றால், போலீஸ்காரர்கள் கூட, இந்த அக்கிரமமான செயலில் ஈடுபடுகிறார்கள். விபசாரத்தைத் தடைசெய்ய வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவருகிறோம். ஆனால், விபசாரத்தைத் தடுப்பதற்கு யார் இருக்கிறார்களோ, யார் இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமோ, நடைமுறையில் நாட்டுக்கு நலம்செய்யவேண்டுமோ, மாதர் குலத்திற்கு, தாய்க் குலத்திற்கு யார் உதவி செய்யவேண்டுமோ, அவர்களே பிற்போக்கான முறையில் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். எனவேதான் இரண்டாவது விதிக்கு நான் கொடுத்திருக்கும்படியான திருத்தம் அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, சமூக ஊழியத்தில் தேர்ந்த பெண்களை இம்மாதிரி வேலைகளுக்கு வைத்தால், அவர்கள் நல்லமுறையில் நடந்துகொள்வார்கள். குற்றம் செய்தவர்களை எப்படி நடத்தவேண்டுமென்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். சமூக ஊழியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள் நல்ல முறையில் தொண்டாற்றக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். ஏனென்றால், அவர்களுக்கு நல்லவிதமாகப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையிலே கவர்னர் அவர்களால் சமூக ஊழியர்களுக்குப் பட்டமளிப்புவிழா நடத்தப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட நல்ல பயிற்சிபெற்ற ஸ்திரி சமூக ஊழியர்களைப் போலீஸ்காரர்களுடன் அனுப்பி, அவர்களைக்கொண்டு, குற்றவாளிகளை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கோ, விசாரணை ஸ்தலங்களுக்கோ, அழைத்துச் செல்லும்படி செய்தால் நல்லதாக இருக்குமென்று நான் கருதுகின்றேன். 18 வயதுக்குட்பட்ட பெண்ணைத் தனியாக இடஞ் செல்வதற்கு ஆண் போலீஸ்காரர்கள் இருப்பதைவிட அவர்களுடன் பெண் சமூக ஊழியர்களும் இருப்பதுதான் பொருத்தமாகும். எனவேதான், இந்தச் திருத்தத்தை கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அம்மையார் அவர்களும், நானும் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தம் மிக அத்தியாவசியமும் பொருத்தமும் ஆகும் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ அடுத்தபடியாக

‘In line 2 of the proposed new section 6 (ii) (a) after the words “brought before a court” insert the words “escorted by a qualified woman social worker”.’

இந்தத் திருத்தமும் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட கருத்தைத்தான் தெரிவிக்கின்றது. முதல் திருத்தத்தைவிட இந்தத் திருத்தம் கடுமையாக இருக்கிறது. முதல் திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் இந்தத் திருத்தம் அவசியமில்லை.

“ மூன்றாவதாக

‘In the proposed new section 6 (ii) (b), after the words “disorderly house” in line 4, insert the words “or lodging or rest-house.”

சட்டத்தில் ‘disorderly house’ என்ற வார்த்தைகளுக்குப் பின் ‘or lodging or rest-house’ என்பதையும் சேர்க்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம். தெருக்களிலும், நடைபாதைகளிலும், பொது இடங்களிலும் விபசாரம் நடைபெறக்கூடாது என்று போலீஸ்காரர்கள் அப்படிக் குற்றம் செய்பவர்களைப் பிடித்துக்கொள்ளவும், குற்றம்சாட்டவும் இந்தச் சட்டம் அனுமதிக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் லாட்ஜிங் ஹவுஸ், ரெஸ்ட் ஹவுஸ் போன்ற இடங்களில் விபசாரக் குற்றம் நடந்தால், அவர்களையும் தண்டிப்பதற்கு சட்டத்தில் இடம் இருக்கவேண்டும். முனிசிபாலிட்டியார் வைத்து நடத்தும் சத்திரங்களையோ, தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும்படியான ஹோட்டல்களையோ நாம் கவனிப்போமானால் அங்கேதான் மாதர்கள் கொண்டுவரப்பட்டு, அவர்கள் அறைகளை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, உயர்தர வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்களும், தனவந்தர்களும் விபசாரத்தைத் தொழில்போல், வர்த்தகம்போல் செய்கிறார்கள். வர்த்தகம் போல் செய்யப்படுகின்ற இந்த நாகரீகமான விபசாரத்தைத் தடைசெய்வதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு குறிப்பையும் காணோம். ஏழை எளியவர்களுக்கும், பிழைக்க வழியில்லாதவர்களுக்கும்தான் இந்தச் சட்டம் இருப்பதாகத் தெரிகிறதேயொழிய, தினம் நாலை, எட்டணுகூட சம்பாதிக்க முடியாத ஏழைகள்தான் இந்தச் சட்டம் கட்டுப்படுத்துவதாக இருக்கி

5th May 1954]

[Sri A. Ratnam]

றதையொழிய, செல்வாக்கு உள்ளவர்களும், பணக்காரர்களும், விபசாரத்தில் ஈடுபடுவதைக் கட்டுப்படுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. சேரிவாழ் மக்கள் போன்ற ஏழைகளைத்தான் இந்தச் சட்டம் பெரிதும் கட்டுப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்களை அடக்கவேண்டாமென்று நான் கூறவில்லை. ஆனால், விபசாரத்தை வர்த்தகம்போல் நடத்தி, நாகரீகமாக உல்லாச வாசம் செய்யும் பணக்காரர்களைத் தண்டிப்பதற்கோ, உடந்தையாக இருக்கக் கூடிய ஆண்களைத் தண்டிப்பதற்கோ அல்லது விபசாரத்திற்கு ஹாஸ்டல் களையும், லாட்ஜிங் ஹவுஸ்களையும் உபயோகப்படுத்துபவர்களைத் தண்டிப்பதற்கோ இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு குறிப்பும் காணப்படவில்லை. எனவேதான் சாதாரணமான ஏழை மக்கள் விபசாரிகள் என்று கூறப்பட்டு தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். சிறைத்தண்டனையை அனுபவிக்கவேண்டியும் அபராதத்தொகை செலுத்தவேண்டியும் ஏற்படுகிறது. இந்தச் சட்டமானது பெரிய மனிதர்களையும், பணம் படைத்தவர்களையும், உல்லாச புருஷர்களையும், இதை வர்த்தகமாகச் செய்கிறவர்களையும் கூட கட்டுப்படுத்தவேண்டும், எனவேதான், இந்தக் கிளாசிலே நான் இரண்டு புது வார்த்தைகளையும் சேர்க்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய திருத்தமானது ரொம்பவும் பொருத்தமானது, அவசியமானது, பொதுமக்களெல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியது. ஆகையால், அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஐந்தாவது கிளாசிலே. . .”

MR. SPEAKER:—“நீங்கள் ஐந்தாவது கிளாசிக்குக் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஐந்தாவது கிளாஸ் விவாதத்திற்கு வரும்போது நீங்கள் பிரேரித்து, அப்பொழுது பேசலாம்.”

* SRI S. RAMALINGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருமதி செளந்திரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள், இம்மாதிரி தவறி விடும் பெண்களை அழைத்துக்கொண்டு செல்லும் போலீஸ் அதிகாரிகளுடன் பயிற்சி பெற்ற ஸ்திரீகளையும் அனுப்ப வேண்டுமென்று அதை முழு மனதுடன் நான் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். அதைச் சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளும் வகையில் தான் நானும் அதே துறையில் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இம்மாதிரி தவறி விடும் பெண்களை போலீஸ் கொண்டு வந்த பிறகு, விடுதிக்குக் கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். அந்த விடுதியானது எப்படி, யாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பெண் எந்த மதத்தைச் சேர்ந்திருக்கிறாளோ, அம்மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களால் நடத்தப்படும் விடுதிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விடுதிகள் எல்லாம் பெண்களால் நடத்தப்பட வேண்டும். அந்த விடுதிகள் எல்லாம் ஆண்களால் நடத்தப்படக் கூடாது என்பது தான் என்னுடைய திருத்தம். சிறிது நேரத்தில் உழைத்துக்கொண்டுபோய் விடுதியில் சேர்ப்பதற்கு போலீசுடன் ஸ்திரீகள் துணைசெல்லவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, இம்மாதிரியாக தவறிய பெண்கள் ஆண்களுடைய பாதுகாப்பில் சில வருஷக்கணக்கில் விட்டுவைக்கப்பட வேண்டுமென்பது தவறு. எந்த எக்ஸ்சாங்குக்கும் தெரிந்த ஒரு முக்கியமான அம்சம். ஆகவே என்னுடைய திருத்தத்தை அம்மாளும் அம்மாளுடைய கட்சியைச் சார்ந்த சர்க்கார் கட்சியினரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI K. SUBRAMANIAM:—“Sir, I think Hon. Member Sri N. K. Palanisamy's amendment introducing a new Clause 2-A will have to be taken up separately.”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member has also given notice of an amendment to Clause 2, namely :

“In line 21, after the words “rescue home or”, insert the words “under the custody of Probationary Officers” and the words “or in such other . . . from that of the girl” shall be omitted’.

He can speak on this amendment.”

3-54
p.m

[5th May 1954]

SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, புதியதாக நான் இன்னொரு முக்கியமான புதிய கிளாஸ் போட்டு திருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் 7-வது கிளாவில் பேசக்கூடாது. கிளாஸ் 11-ல் வரும்போது தான் பேச வேண்டும்.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இவ்விதமாக தவறி விடும் பெண்கள் அதாவது 18 வயதிற்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய பெண்களை ரெஸ்கியூ ஹோமில் வைப்பதைவிட, probation ஆபீசர்கள் வசம் ஒப்புவித்தால் அவர்கள் அதிகமாக ஒரு சமூகத்திற்கு ஓரளவு வேலை செய்து, எங்கெல்லாம் வேலை கிடைக்கிறதோ அங்கெல்லாம் இவ்விதமாக வழி தவறிய பெண்களுக்கு வேலை கொடுத்து வரும்படி செய்யும் முறையில் திருத்தி அமைத்து, அவர்களை probation ஆபீசர்களுக்குக் கீழாக வைத்திருப்பதே நலம் என்ற முறையில் நான் ஒரு திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்திருக்கிறேன்.”

3-57
p.m.

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“Mr. Speaker, Sir, I am sorry I am unable to accept any of the amendments even though I can give certain assurances in regard to some of the matters raised by means of the amendments and especially with reference to the amendment moved by hon. Member Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran and other amendments which are akin to it, namely, that whenever there is a raid by the police, they should be accompanied by a woman welfare worker. On principle, I agree that such a thing should be done but it is rather difficult to implement it immediately. If we include such a provision in the statute it will be almost impossible to conduct any raid under present circumstances because if there is no woman social worker, there cannot be any raid and no action can be taken. In emergent cases, even where women welfare workers are available, they may not be available at very short notice and no action can, therefore, be taken. But, I can, however, assure hon. Members that we shall try our best to recruit honorary women social workers for this purpose and that executive instructions would be issued, if necessary, to the police that whenever they undertake a raid of this sort, they should seek the help of these honorary women social workers and in cases where they are not able to get the assistance of these honorary social workers they should reduce it to writing why it was not possible to get their assistance. If this amendment is to be incorporated in the statute, it will create a great deal of difficulty and the Police will not be able to act in any emergency. In regard to the amendment to the proposed new section (ii) (a) that a girl so removed shall be brought before a court ‘escorted by a qualified woman social worker’, moved by hon. Member Sri A. Ratnam, the same difficulty will arise if the words ‘escorted by a qualified woman social worker’ are to be included in the statute. There is the other amendment of the same hon. Member to insert the words ‘or lodging or rest-house’ after the words ‘disorderly house’ in the new section 6 (ii) (b). It is not necessary to particularise these things. If any lodging house or rest-house comes within the mischief of this section, whether it is a lodging house or rest-house

5th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

or any other sort of dwelling place or house, we will be able to take action. It is, therefore, unnecessary to include the words lodging or rest-house' in the statute as if there are the only places where this offence is committed. I am, therefore, not able to accept this amendment. As a matter of fact, if this amendment is accepted, it would appear as if every lodging or rest-house is being misused for this purpose.

"Coming to hon. Member Sri S. Ramalingam's amendment that 'such custody shall be that of a person or a body of females and not a person or a body of males,' I would respectfully submit that if he reads the provisions of this amending Bill he will find that such girls will have to be handed over to rescue homes. These rescue homes are run by certain responsible bodies and there are also women wardens. It is not as if this provision is to keep them in solitary confinement in rescue homes. There are many other women there and they would be in the company of females."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"Are these rescue homes staffed by women?"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Yes, though the administrative body may consist of others. When it is not possible to commit a girl to a rescue home, for specific reasons to be stated in writing, the custody is given to somebody else. These things are dealt with by responsible courts and I am sure they will take sufficient care to see that the girl is not left in charge of anybody who is likely to misbehave or is likely to abuse such trust. Therefore, this amendment is also unnecessary."

"As regards hon. Members Sri N. K. Palanisamy's amendment, with great difficulty I tried to understand it and I have not been able to do so and to the extent that I have understood it. I think that amendment also is unnecessary. I would therefore request all the hon. Members who have moved amendments to withdraw them in view of the assurance I have given in respect of women social workers being used on such raids and also during escorts."

* SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN:—"Sir, I wish to say a few before withdrawing my amendment. Voluntary workers will be available in the cities especially where there are Women's Welfare Departments and there are also the Vigilance Association as well as those who are responsible for running the Rescue Homes and Stri Sadhanas. It should not, therefore, be difficult to get them. I know, for instance, that Mrs. V. T. Lakshmi used to go herself for raids in the years 1937, 1938, etc., and in all these years, very good work was done but for some reason or other this was stopped and she was put in charge of some other work. I know also that the quality of work has deteriorated. In the cities, in addition to the Rescue Homes and other workers, Government personnel themselves are available in

[5th May 1954]

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

the shape of Women's Welfare Department workers. However, in view of the assurance given by the Hon Minister, I withdraw my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI A. RATNAM :—" As the hon. Member, Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran, has withdrawn her amendment, I am also withdrawing my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்ததை முன்னிட்டு நானும் என் திருத்தத்தை வாபஸ் பெறுகிறேன்."

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" There is only the amendment of hon. Member Sri N. K. Palanisamy. The question is—

' That in line 20, after the words " rescue home or " insert the words " under the custody of Probation Officers " and the words " or in such other . . . from that of the girl " shall be omitted '."

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

New Clause 2-A.

MR. SPEAKER :—" The hon. Member, Sri N. K. Palanisamy, who has given notice of this new Clause, himself doubts whether it is relevant to the Bill under discussion. Apart from this, ' male prostitution ' itself has two meanings.

"இதிலே இரண்டு அர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. ஆண் விபசாரம் என்றால் உங்களுக்கு என்ன தெரியும். ஆண் விபசாரம் என்பது மேற்கத்திய நாடுகளில் நடப்பதாகும். அதாவது ஆண்கள் ஓர் இடத்தில் இருப்பார்கள். பெண்கள் அந்த இடத்திற்கு வருவார்கள். அது என்ன அர்த்தம் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை.

The hon. Member's amendment seeks to amend the original Act itself and is therefore clearly out of order. I, therefore, request him not to move his amendment."

SRI N. K. PALANISAMY :—" விபசாரத்திற்குப் பொதுவாக குற்றம் செய்தவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. விபசாரத்தை நடத்துகிறவர்களுக்கோ அல்லது பாசகி இருக்கக்கூடிய ஆட்களுக்கோ அதில் தண்டனை இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். ஆண்களுக்கு மட்டும் இந்த தண்டனை என் இல்லை என்பதை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" ஒரிஜினல் ஆக்டுக்கு நீங்கள் திருத்தம் கொண்டு வரக்கூடாது."

SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, I am not moving my amendment."

5th May 1954]

Clauses 3 and 4.

Clauses 3 and 4 were put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That Clause 5 do stand part of the Bill.' "

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—

" Mr. Speaker, Sir, I move—

' In the proposed new clause (1) of section 12, after the words " indecent exposure of her " occurring in line 7, insert the words " or his " . "

The new clause reads as follows :—

' In any street or public place or within sight of and in such manner as to be seen or heard from any street or public place, whether from within any house or building or not, by words, gestures, indecent exposure of her person, or otherwise, attracts or endeavours to attract attention for the purposes of prostitution or solicits or molests any person for such purposes or

I want the words ' or his ' to be added after the words ' indecent exposure of her '. I do not remember the exact wording but when a similar Bill was brought in Parliament some years ago by Srimathi Uma Nehru, the words ' indecent exposure of her person or his ' were there. I have not got this paper with me now though I wanted to bring it here. Of course, this particular clause seeks to punish the woman because it is she who solicits and could, therefore, be punished. Here again, I am quoting from my own personal experience, it is not only the ' she ' but men also are not exempt from this vice of soliciting. I know the Hon. Sri C. Subramaniam, being a lawyer should have good experience of this also. (Laughter.) I only meant that he has good experience of it only as a lawyer. Especially in cities like Coimbatore and Madurai one cannot escape this vice though it is becoming less and less nowadays. Madurai, being a sacred city, I know it used to be said that ' அங்கு நல்ல வடிக்கட்டின் பரவம் இருக்கிறது.' I therefore, think that it is very necessary to include the words ' or his ' as suggested by me and I need not dilate further on it. I want this amendment to be accepted."

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—" Sir, I second the amendment."

* SRI S. RAMALINGAM :—" Delete the word ' her ' occurring in line 6 of clause 5.

4-68
p.m.

" கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்ன அதே திருத்தத்தையே நான் நான் வேறுமுறையில் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். "அவன் அவள்" என்ற இரு பதங்களையும் சேர்க்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறபடி அந்த இரண்டு பதங்களையும் எடுத்துவிட்டால் அதே அர்த்தம்தான் வரும். ஆகையால் என்னுடைய திருத்தத்தை பிரேரேபித்து அவர்கள் சொன்னதை நான் ஆமோதிக்கிறேன்."

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

[5th May 1954]

SRI A. RATNAM :—" Sir, I move—

' Add the following at the end of clause 5 :—

" and the following words shall be added at the end,
namely :—

' Women offenders shall be arrested by women police
or by policemen assisted by qualified women social
workers' " " " "

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" All the amendments are now before the House for discussion."

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—

" I move—

' In the proposed new clause (1) of section 12 after the words " indecent exposure of her " occurring in line 7, insert the words " or his " " " "

SRI A. RATNAM :—" I move—

' Add the following at the end of clause 5 :—

" and the following words shall be added at the end,
namely :—

' women offenders shall be arrested by women police or
by policemen assisted by qualified women social workers' " " " "

SRI S. RAMALINGAM :—" I move—

' Delete the words " her occurring in line 6. ' " "

SRI N. GOPALA MENON :—" Mr. Speaker, Sir, I am afraid that the hon. Mover of this amendment, viz., Dr. Soundaram Ramachandran has not, I am sorry to say, seen the exact scope of the parent Act itself. The Act relates to prostitutes and if one were to look into the English dictionary one could find that a prostitute could only be a woman."

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—

" I cannot accept it, Sir." (Laughter.)

* SRI N. GOPALA MENON :—" Although we may in common parlance talk of a male prostitute, one could never find such a sort of thing among human beings. That sort of thing is prevalent only in the animal kingdom. We have heard of stud bulls being kept to serve cows. But no male person is being kept in any part of the world solely for the purpose of entertaining females. I know in the old days polyandry was prevalent in some parts of the world. Several women used to marry one man and several men used to marry one woman. That may be due to different consideration. But never have I heard that in any part of the world there are a species of male human beings kept apart for the purpose of being served."

5th May 1954]

DR. K. B. MENON :—“ I wish to make a correction as a student of sociology. There are male prostitutes. They are known in Western countries by the name of ‘ gigolos ’ and they frequent the health resorts in European countries.”

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—“ One word of explanation, Sir. Even though I jokingly said that there are male prostitutes, here in this case, solicitation is made an offence. I say this solicitation could be done not only by women prostitutes but also by men. Men also could solicit. That is why I say men also should be included.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ The amendment tabled by Dr. Soundaram Ramachandran also does not contain the correct expression. When I looked into the Oxford dictionary, this is the meaning I find for the term ‘ prostitute ’, viz.,

‘ A prostitute is a woman who subjects her body to indiscriminate sexual intercourse especially for hire.’

Therefore, to say that there are male prostitutes according to common parlance is, let me submit, not correct English. Another thing is also said here, viz., ‘ If she makes an indecent exposure of her body’ What I say is suppose you add ‘ men ’ also; then it becomes meaningless for the section applies only to prostitutes. If a male person makes an indecent exposure of his body in public, there are other provisions in the Indian Penal Code by which he could be arrested and given the necessary punishment. It is only a woman who could engage herself in prostitution. A man cannot expose any part of his anatomy for the sake of prostitution. Therefore, for the purpose of good reading and for the purpose of good English, I request that Mrs. Soundaram Ramachandran would look into the matter carefully and bring a suitable amendment later for as at present worded her amendment is not correct.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Gopala Menon has explained the position very clearly. It is not the form of solicitation or indecent behaviour on the part of the *male* that could be brought within the purview of this clause and sought to be penalised. It is only when a *prostitute* for the purpose of soliciting men makes indecent exposure of her body, she is sought to be punished. Unless we accept that there are male prostitutes, it is not possible to include ‘ men ’ also in this clause. Moreover such an amendment will make matters worse. Suppose a man who is going in the street sees a lady. Suppose he makes some signs to her. Then could he be punished for it merely because he made some signs? It is not for that purpose that this clause 5 is framed. It is for the purpose of punishing a woman prostitute who for the purpose of encouraging prostitution purposely solicits and makes an indecent exposure of her body, that this clause has been framed. Only after very careful consideration, we have decided to use only the word ‘ her ’. Therefore, I request the mover of the amendment to withdraw her amendment.”

[5th May 1954]

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—
“ Because this is a matter dealing with solicitation and because I thought that solicitation could be done both by the female as well as by the male, I wanted that the word ‘ his ’ also should be included.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Then another amendment is necessary.”

SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—
“ I am not a lawyer. In view of what the Hon. Minister has told us, I am withdrawing my amendment. I only want that solicitation by men also should be made a punishable offence.”

“ With the permission of the House, the amendment of Srimathi Dr. Soundaram Ramachandran was withdrawn.”

SRI N. GOPALA MENON :—“ On a point of information, Sir, I find the second paragraph of clause 5 begins like this :

‘ (1) in any street or public place or within sight of and . . . ’

“ I do not know within sight of ‘ what ’ the ‘ indecent exposure ’ should not take place. That is not specified here. The wording is not correct. I think the proper wording would be

‘ (1) in any street or public place or within sight thereof and . . . ’
Perhaps then the meaning may be clear.”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ I think the meaning would be quite clear if we put a comma after the words :

‘ (1) in any street or public place or within sight of, and in such manner as to be seen or heard from, any street . . . ’

If we insert the comma as I have just suggested, the meaning would be quite clear.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I think the clause as it stands is quite all right. I think Mr. Gopala Menon has read only a portion of it. If he reads the whole clause the meaning would be quite clear.”

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member Sri S. Ramalingam withdrawing his amendment? ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I am withdrawing my amendment, Sir.”

With the permission of the House the amendment of Sri Ramalingam was withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member Mr. Ratnam withdrawing his amendment? ”

SRI A. RATNAM :—“ No, Sir. I am pressing it.”

5th May 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' Add the following at the end of clause 5 :—

" and the following words shall be added at the end,
namely—

' women offenders shall be arrested by women police or
by policemen assisted by qualified women social workers ' " "

The amendment was put and lost.

Clause 5 was put and carried.

Clause 1.

Clause 1 was put and carried.

Preamble.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

' That the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amend-
ment) Bill, 1954, be passed into law. ' "

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Suppression of Immoral Traffic (Amend-
ment Bill, 1954, be passed into law. ' "

The motion was put and carried.

VII.—HALF-HOUR DEBATE RE CLOSURE OF AARON
SPINNING AND WEAVING MILLS.

MR. SPEAKER :—" I will now call Mr. T. C. Narayanan
Nambiar to speak. I will allow him ten minutes. Then Mr. K. P.
Gopalan may speak for ten minutes. The Hon. Minister will
reply afterwards. It is now 4-20. The debate will end at 4-50."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, it is 114 days 4 20
since the Aaron Mills, Papinasseri, has been closed. During this p.m.
short period four memoranda were submitted to the Government and
several representations were made to the Labour Department.
Before the closure of the Mill, the Workers Union of the Mill
approached and informed the Government that, unless they inter-
fered immediately, dangerous consequences would follow. When
the Mill was closed by the Management, there was an industrial
dispute pending before the Special Industrial Tribunal, Madras,
regarding the involuntary unemployment caused by the electricity
cut. The Management closed the Mill without giving notice either
to the Government or to the workers and thus violated section 33
of the Industrial Disputes Act. Workmen have not been paid the
wages due to them for two months prior to the closure of the Mill.